

Tabula rasa

*Školski list Srednje šole Pere Zečeviča Odžak
2016./2017.*

Sadržaj

Intervju s pedagoginjom	1
Vijesti iz škole	2
Rad sekcija	2
Intervju s tajnicom	3
Natjecanja	
<i>Lajk za naučnu ekipu</i>	5
<i>Njemački jezik</i>	5
<i>Matematika</i>	5
Fizika	5
<i>Engleski jezik</i>	6
Debata	6
<i>Hrvatski jezik</i>	6
Rad Vijeća učenika	7
Putopis	8
Zašto mladi ne čitaju	9
Intervju s profesorom	10
Sportski intervju	11
Školske teme	
<i>Iskustva s državne mature</i>	12
<i>Je li ocjena sve?</i>	13
<i>Biti ili ne biti?</i>	13
Problem nediscipline učenika na satu	14
Posjeta EU Info centru	14
Maturanti	15
Nešto osobno	19
Intervju sa Markom Barišićem	21
Intervju s Ružom Janjiš	22
Stavovi učenika	24
Kulturna društva u Odžaku	
<i>HKUD Napredak</i>	26
<i>BZK Preporod</i>	26
Asocijacija srednjoškolaca u BiH	27
Literarni radovi naših učenika	28
Graphic Storytelling	29

Uvodna riječ ravnateljice

Na kraju još jedne školske godine u Srednjoj školi Pere Zečevića Odžak ponosno mogu ustvrditi da se svakim danom sve više razvijamo, postizemo različite uspjehe, realiziramo mnoge projekte te stvaramo bolje i kvalitetnije okruženje za rad i učenje. Naša škola je mješovita, odnosno broji različita zanimanja i struke, od na primjer bravara i automehaničara preko poljoprivrednih tehničara i elektrotehničara do opće gimnazije. Još mnoge druge struke izlaze iz naše škole (tekstilna, ekonomska, frizerska, elektro, medicinska) i sve one na neki način doprinose razvoju i napretku naše škole. Ta raznolikost i mnogovrsnost upravo je bogatstvo Srednje škole Pere Zečevića. Drago mi je što čujem pozitivne reakcije učenika koji su maturirali i otišli, zahvalni su na stečenom znanju i ističu da im je školovanje ovdje dalo dobru podlogu za daljnji život. Izrazito sam ponosna na uspjehe učenika naše škole na raznim školskim, županijskim i federalnim natjecanjima, zahvaljujem svim profesorima što su ih izveli, pripremili i usmjerili. Za kraj bih htjela još nešto istaknuti, a to je važnost ovog školskog lista. Drago mi je što u našoj školi izlazi ovaj godišnjak koji sveobuhvatno prikazuje sve što se tijekom godine zbivalo kod nas i oko nas. Međutim, ovaj list nije puko nabranje svega što se događalo, učenici na ovim stranicama progovaraju o problemima koji ih muče i temama koje ih zanimaju. Ovim putem pohvaljujem sve koji vrijedno rade na izradi naše *Tabule rase* jer bez njih ne bi se čuo glas o nama.

v. d. ravnateljja Ivanka Pudić

Grafička obrada: Ante Blažević (3.d), Ivan Gudelj (3.d)

Glavna urednica: Andrea Zelić, prof.

Profesorice: Katarina Lubina, prof., Marina Marković, prof.

Tisak: Promedia, Modriča

Impressum:

Redakcija: Ajla Ahmetović (2.a), Ana Marija Anđelić (1.b), Emina Alić (3.b), Katica Blažević (4.d), Pejo Bosnić (2.a), Antonela Brezonjić (1.c), Ivan Ćorić (1.b), Marina Filipović (1.a), Lana Hećimović (2.a), Tomislav Ilić (1.b), Anton Ivanković (2.a), Antonela Ivanković (2.a), Ružica Jelkić (1.b), Matea Kesedžić (3.b), Kristina Kojić (1.b), Emma Kosovac (1.c), Tricija Kovačević (1.b), Anita Marić (1.c), Marijana Marić (3.b), Ida Mujčin (3.b), Emina Omićević (2.a), Zerina Osmanović (2.a), Ema Puzić (3.b), Emina Salkanović (1.a), Samra Salkanović (2.a), Ajla Šaldić (2.a), Elma Šaldić (2.a), Ivana Vidić (3.e)

Intervju s pedagoginjom

Svjatłana Kesedžić

*U ovogodišnjem broju **Tabule rase** za uvodni intervju odabrali smo pedagoginju Svatlanu Kesedžić. Svi znamo tko je ona, gdje joj je ured i da joj se uvijek možemo obratiti za pomoć, ali su nas zanimali detalji njenog radnog dana, dužnosti u školi te njen stav o događanjima u školi. Ovim intervjuom bolje ćemo upoznati našu pedagoginju i shvatiti njenu ulogu u ovoj školi.*

1. Koliko dugo radite u ovoj školi?

U ovoj školi radim šest godina.

2. Koji ste fakultet završili i gdje?

Završila sam fakultet pedagogije i psihologije na Univerzitetu u Tuzli, znači Filozofski fakultet.

3. Koje su vaše dužnosti u ovoj školi?

Imam jako puno dužnosti u ovoj školi. Počevši od suradnje s administracijom i suradnje s učenicima kroz individualna i grupna savjetovanja, vođenje Vijeća učenika i različitih radionica. Također kroz vođenje sekcija surađujem s učenicima. Kroz Vijeće roditelja imam suradnju s roditeljima. Još neka moja zaduženja su vođenje pedagoško-psihološkog kutka za web stranicu naše škole i kutka za Vijeće učenika, organiziranje obilježavanja važnih datuma i humanitarnih akcija tipa „Dani kruha“, „Valentinovo“, „Jedan slatkiš, jedno dijete“ i dr., te odrađivanje anketnih listova pomoću kojih kasnije napravimo istraživanje. Uskoro ćemo s Vijećem učenika odraditi anketu vezanu za ovisnosti da vidimo koliko su učenici upućeni u tu temu. Suradujem također i s aktivima u školi, sastajemo se i razgovaramo o problemima u školi i u nastavi. Nekako sam ja uključena u sve te procese koji se događaju u školi.

4. Već znamo da vodite Vijeće učenika, jeste li zadovoljni njegovim radom?

Zadovoljna sam radom Vijeća učenika. Od 22 odjela trebalo bi biti 22 predstavnika, većinom radi onih 12 do 14, a ostali nekad dolaze, a nekad ne. Ipak sam ja zadovoljna s onima koji rade. Sve što smo htjeli, to smo i ostvarili.

5. obraćaju li vam se učenici za pomoć i koliko često?

Da. Imam dosta učenika koji mi se samostalno obraćaju za pomoć. Neki trebaju jedno savjetovanje ako je problem trenutna, a nekad se savjetovanje nastavi na više puta. Nekad se dogodi da u razredu ima dosta problema tipa izostanka s nastave onda ih ja naravno moram pozvati na razgovor da vidim zašto i zbog čega ne dolaze i na koji način im se može pomoći i ako je to jako alarmantno, onda se uključuju i roditelji. Tako da zaista ima dosta savjetovanja i nekad i sama ja iniciram razgovor s učenikom ako ja primijetim da nešto nije u redu ili neki profesor predmetne nastave. Moj moto je da za svaki problem ima rješenje.

6. Kada vas učenici mogu potražiti?

Učenici me mogu potražiti svaki dan kada sam u školi. Ja nemam i ne želim imati ograničeno vrijeme kad primam učenike, roditelje i profesore. Ja sam tu svojih 6 sati i u tih 6 sati učenici mogu bilo kada doći.

7. Mislite li da učenici trebaju sve učiti napamet ili razvijati svoju kreativnu stranu?

Ja sam protiv učenja napamet i mislim da su svi učenici do jedne doze kreativni. Ako bi se ta kreativnost dovoljno njegovala kroz nastavu i ako bi je i oni sami njegovali i uz podršku roditelja održavali, mislim da bi učenici bili dosta kreativniji. Mislim da je ovdje problem da smo mi naučeni da ono što učimo, učimo za sad i da ljudi zaboravljaju da učimo za cijeli život. Važno je naučiti kako učiti i ono što ste naučili kako primijeniti, tako da te kreativne metode bi trebali više koristiti.

8. Imate li neku posebnu metodu ili savjet kako razvijati kreativnost?

Ima metoda mentalnih mapa, ona je kod učenika najprihvatljivija i kako oni kažu najlakša. Ima još 6-7 vrsta različitih metoda i mislim da bi te metode trebali primjenjivati i ja i ostali profesori.

9. Jeste li zadovoljni cjelokupnim ponašanjem i prosjekom naših učenika?

U svakoj školi ima problema, tako i u našoj, ali generalno mogu reći da sam zadovoljna. Naša škola broji 524 učenika gdje su uglavnom djeca dobra. Naravno događaju se i slučajevi gdje moramo posegnuti za drastičnom

pedagoškom mjerom, ali to je vrlo rijetko. Što se tiče prosjeka naše škole na polugodištu, bio je jako dobar i mogu reći da sam zadovoljna.

10. Biste li nešto promijenili u školi?

Malo bih kreativnije preuredila učionice jer mislim da bi za vas to bila veća motivacija. I voljela bih da svaka učionica ima tehnička pomagala kojima biste se vi koristili, također uvođenje nekih novih sekcija koje mi nemamo u školi.

11. Jeste li u dobrim odnosima s učenicima i radnim kolegama?

Ja sam sa svim učenicima i kolegama u dobrim odnosima. Iskreno nisam nikad imala neki veći problem ni s učenikom ni s kolegom. Imamo lijep i korektan odnos i mislim da je to uspjeh za mene i za moje kolege. Mi ipak moramo surađivati zajedno da bi kvaliteta nastave i uspjeh škole bio bolji.

12. Što bi ste poručili učenicima?

Učenicima bih poručila da uče, da budu poslušni i da prate svoje snove. *Antonela Ivanković i Pejo Bosnić, 2.a*

Vijesti iz škole

Model međunarodnog krivičnog suda Brčko

Nekoliko učenika naše škole pod vodstvom profesorice Velme Hodžić-Mehić sudjelovalo je na zanimljivim radionicama i seminarima u okviru projekta Model međunarodnog krivičnog suda (MICC Western Balkans), koji su se održali u Brčkom od 25. do 30. listopada 2016. U tih par dana učenici su vrijedno radili tijekom diskusija o ljudskim pravima, bavili se povijesnim pozadinama Njemačke, Jugoslavije i Ruande, novinarskim pothvatima te pisali pravne podneske kao timovi tužiteljstva, obrane i sudaca. Učenici su bili podijeljeni nekoliko skupina: obrana, tužiteljstvo i press, te su pokušali rekreirati rad Međunarodnog krivičnog suda. Slučajevi su bili različiti, sudilo se ljudima različitih nacionalnosti, za potpuno drugačije zločine iz različitih vremena, ali uglavnom su bili vezani uz rat te se kroz njih moglo progovoriti o mnogim suvremenim i aktualnim temama i problemima. Svi učenici smatraju da im je to iskustvo bilo iznimno zanimljivo, posebice jer su prvi put sudjelovali na radionicama ovakvog tipa. Naporno su radili, ali mnogo su naučili i sad na neke probleme i pitanja gledaju drugim očima.

Izložba Anne Frank

Jedna vrlo zanimljiva izložba posjetila je naš grad. Dana 4. studenog 2016. godine u Maloj vijećnici Belediji u Odžaku svečano je otvorena izložba "Anne Frank - Historija, Istorija, Povijest za danas". Izložbu su otvorili Kerim Somun, koordinator projekta, Ivanka Pudić, ravnateljica Srednje škole Pere Zečevića i Jakov Ivanković, načelnik općine Odžak. Petnaestak učenika prvog, drugog i trećeg razreda gimnazije, koje odabrala i usmjerila profesorica Velma Hodžić-Mehić, sudjelovalo je na dvodnevnoj edukaciji kojom su postali učenici kustosi te su posjetitelje mogli stručno provesti

poznatim događajima iz povijesti.

Dan borbe protiv dijabetesa

Svjetski dan borbe protiv dijabetesa u našoj je školi obilježen je 17.11. tijekom obilježavanja Dana srednjoškolaca. Posljednjih godina šećerna bolest predstavlja globalni zdravstveni problem, a trend rasta oboljelih poprimio je pandemijske razmjere. Učenici medicinske škole različitim aktivnostima pokušali su podići svijest o ovoj ozbiljnoj bolesti, a učenike su organizirali i usmjerili profesorica praktične nastave Amra Garić i doktor Nihad Skenderović. U predvorju škole upriličena je prezentacija o tipovima i obilježjima dijabetesa kao i simptomima i načinima dijagnostike i liječenja. Učenice 3.b razreda medicinske škole obišle su sve razredne odjele te održale kratke i sadržajne informativne prezentacije svim učenicima te im na taj način prenijele osnovne informacije o dijabetesu. Cilj predavanja bila je edukacija o

šećernoj bolesti, njenim uzrocima, posljedicama i liječenju te pored toga podizanje razine svijesti učenika o ovoj bolesti i o važnosti preventivnih pregleda. Svi učenici i profesori mogli su besplatno izmjeriti razinu šećera u krvi, a za to su bile zadužene učenice 4.b i 4.c razreda medicinske škole. Mnogi djelatnici i učenici iskoristili su tu priliku i provjerili količinu šećera u krvi. Uz sve te aktivnosti, učenici su u predvorju škole besplatno dijelili jabuke te tom simboličnom gestom još jednom dali su značaj ovom danu.

Predavanja medicinske škole

U našoj je školi bila pokrenuta nova akcija kojom se progovorilo o nekim pomalo šakaljkivim temama. Učenici 4.c razreda medicinske škole pod vodstvom profesorice praktične nastave Zdenke Lujčić osmislili su i organizirali niz predavanja o spolnom odnosu i spolnim bolestima u duhu Dana borbe protiv AIDS-a. Predavanja su realizirana na satima razredne zajednice uglavnom u prvim i drugim razredima različitih struka Srednje škole Pere Zečevića. Poseban značaj ovih predavanja je u tome što učenici predaju učenicima i takvim neposrednim i bliskim načinom prenose svoja stečena znanja. Učenicima su na zaista zanimljiv i njima prilagođen način objašnjeni načini prijenosa bolesti, simptomi kod osobe koja je zaražena te je rečeno mnogo toga o aktualnim temama kao što su pobačaj i kontracepcija. Cilj ovih radionica jest podizanje svijestio odgovornom spolnom ponašanju i prevenciji bolesti, kao i edukacija o spolno prenosivim bolestima, njihovim uzrocima, posljedicama, simptomima te načinima zaštite i liječenja.

Spomen na Peru Zečevića

U spomen na Peru Zečevića, čovjeka čije ime nosi naša škola, dana 7.12.2016. u predvorju škole otkrivena je njegova slika i spomen-ploča. Povodom godišnjice njegove tragične smrti (7. prosinca 1997.) sliku su otkrili supruga pokojnog Pere, Manda Zečević, i načelnik općine Odžak Jakov Ivanković. Uz nekoliko prigodnih riječi ravnateljica škole Ivanka Pudić istaknula je da joj je drago što u školi napokon postoji obilježje osobe po kojoj nosi ime te da će buduće generacije ovim naučiti nešto o Peri Zečeviću. Sliku, koja je izložena u predvorju, naslikao je naš bivši učenik Marko Barišić, a spomen-ploču izradili su učenici bravarske struke.

Projekt obnove knjižnice

Školska knjižnica naše škole prilično je skromno opremljena, posjeduje manji broj primjeraka djela koja su propisana nastavnim planom i programom stoga smo odlučili izraditi projekt obnove knjižničnog fonda.

Središnji državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske donio odluku o dodjeli sredstava te da je projekt obnove knjižnice Srednje škole Pere Zečevića zadovoljio kriterije i te da nam je dodijeljeno 15 000 kuna. Od srca zahvaljujemo Uredu na tome što su prepoznali naše potrebe. Ta je donacija omogućila učenicima lakši dolazak do željenih spoznaja jer smatramo da je u današnje vrijeme knjiga ionako nedovoljno cijenjena i nepravедno je da oni koji žele čitati, a to ne mogu zbog toga što njihova škola ne posjeduje dovoljan broj primjeraka te knjige.

Treća putujuća škola mira, Bijeljina

15.2.2017. godine 10 učenika iz naše škole zajedno s profesoricom Amirom Sejdinović krenulo je na put u Bijeljinu u kojoj je organizirana *Treća putujuća škola mira*. Tamo smo proveli 5 dana u hotelu "Semberski salaš" u kojemu su se održavale različite radionice. Prvi dan nam je sve bilo novo i nismo poznavali ostalu djecu iz drugih škola. Taj prvi dan smo se upoznali s programom te smo pričali o temi rata. Kasnije smo se predstavljali i tako upoznali djecu iz škole iz Brčkog, Orašja i Modriče. Tu prvu večer išli smo na humanitarni koncert Dušana Sekulića za djecu oboljelu od raka. Već drugi dan počeli smo raditi punom parom. Ujutro su govore održali profesori, a mi smo poslije toga imali predavanje o seksualnom zlostavljanju tijekom rata. Tu smo čuli različite priče koje su nas jako pogodile i shvatili smo da je i takvo zlostavljanje jedna vrsta oružja rata. Poslije smo s akademskim glumcem Seadom Đulićem na jedan malo drugačiji način, tj. glumom obradili temu netolerancije što je bilo jako zanimljivo. Navečer smo otišli pogledati jedan

dokumentarni film u Centru za kulturu koji je govorio o masovnoj grobnici u predgrađu Beograda. Mislim da je za nas sve treći dan bio najpotresniji. Ujutro smo imali predavanje o tranzicijskoj pravdi, a nakon toga imali smo susret s ratnim logorašima. Trojica muškarca različitih etničkih pripadnosti pričali su nam o njihovom boravku u logoru. Glavni cilj bio je da shvatimo da je nebitno tko ili koji narod je počinio zločin te da taj zločin mora biti kažnjen. Bilo je nevjerovatno

da su sva tri muškarca prošla kroz skoro identične stvari. Poslije toga imali smo predavanje s psihologom i navečer smo još jednom s Seadom Đulićem odradili "Teatar u edukaciji" i potom smo otišli pogledati jedan igrani film. Predzadnji dan otišli smo u Brčko u "Logor Luka-Spomen soba" i u povratku obišli smo vjerske objekte u Bijeljini. Taj smo se dan bazirali na spomenike u Bosni i Hercegovini kroz različite radionice i predavanja. Navečer smo odradili Forum teatar i to je bio najzanimljiviji dio dana. Zadnji dan bili smo jako tužni što se moramo rastati. Izradili smo akcijske planove za naše gradove koje ćemo pokušati realizirati. Svima nam je bilo predivno, kroz mnoštvo različitih radionica, filmova i razgovora s gostima dosta toga smo naučili i shvatili da rat donosi samo zlo, mržnju i netoleranciju iz kojih kasnije proizlaze i drugi problemi.

Antonela Ivanković, 2.a

Svjetski dan zdravlja

Svjetski dan zdravlja koji se širom svijeta slavi 7. travnja učenici medicinske škole su obilježili na dva načina. Prvo su učenici 3.b razreda u četvrtak 6. travnja ispred Kino dvorane u Odžaku građanima mjerili krvni tlak i šećer te dijelili promotivne letke. Akcija je bila prilično uspješna i mnogo je građana iskoristilo priliku da kontrolira svoje zdravlje te time sudjelovalo u akciji.

U petak 7. travnja organizirana je simbolična vožnja biciklima na relaciji Srednja škola Pere Zečevića - Prnjavor - Bijeće Bare - škola. U akciji pod sloganom "Vožnjom do zdravlja" sudjelovali su učenici od prvog do četvrtog razreda medicinske škole koji su mogli doći u naznačeno vrijeme. U vožnji su nam se pridružili i neki roditelji iz Vijeća roditelja kao i članovi Društva prijatelja prirode Lipa. Sve je realizirano u organizaciji profesora Amre Garić, Nihada Skenderovića i Zdenke Lujić radi promocije zdravog života.

Prijateljstvo ne poznaje razlike

U sklopu projekta Volontiraj – kreditiraj, dio učenika 3.e (Elma Emić, Anel Kamenčanin, Melisa Čeliković, Tanja Ilićević, Emina Čeliković, Ana Udovičić, Ilijana Topolovac, Matea Zrakić i Ivana Vidić) i 1.c (Emma Kosovac, Antonela Brezonjić, Anita Marić, Aida Ajdini, Irma Alić, Samina Dubrić) na čelu s profesoricom Anđelkom Nedić i profesorom Ivanom Tolićem, u Centru za edukaciju i rehabilitaciju „Kuća nade“ proveli su projekt pod nazivom „Prijateljstvo ne poznaje razlike“. Učenici su se nekoliko dana družili s korisnicima Centra izrađujući košare za jaja i bojujući jaja za nadolazeći Uskrs. Posljednji dan ovog projekta obilježili su izložbom i prodajom izrađenih poklona u centru našeg grada, te zajedničkim druženjem i igrama u parku. Sav prikupljeni novac od prodaje izloženih proizvoda učenici su donirali za potrebe Centra za edukaciju i rehabilitaciju „Kuća nade“. Ovim projektom su se stvorila nova poznanstva, prijateljstva, ali i smanjile predrasude i strahovi naših učenika prema osobama sa posebnim potrebama. Zajedno su opravdali naziv ovog projekta jer su se bez obzira na razlike stvorila nova prijateljstva.

Ivana Vidić, 3.e

Natjecanja

Lajk za naučnu ekipu

Početkom školske godine naša je škola sudjelovala na zanimljivom novom znanstvenom natjecanju pod nazivom "Lajk za naučnu ekipu". Od 85 prijavljenih ekipa diljem BiH ušli smo među 4 najbolja rada, tj. u finale i tamo osvojili 3 mjesto. Presentacija radova i samo natjecanje održalo se u zgradi UN-a u Sarajevu u organizaciji UNDP-a, 11.11.2016. godine. Našu ekipu činili su učenici Stjepan Barukčić, Ivana Ilić, Ivan Gudelj, Bono Čulap i Sandra Čulap te profesori mentori Niaz Šabić i Robert Bošnjaković. Naziv njihovog projekta bio je "Iskoristimo gubitke".

Njemački jezik

Školsko natjecanje

U petak 17.2.2017. godine održano je školsko natjecanje iz njemačkog jezika koje su organizirale profesorice Afrodita Jeličić i Dženana Al-Saleh. Na natjecanju je sudjelovalo 20-ak učenika naše škole te su bili podijeljeni u tri razine (A2, B1, C1). Ove godine najboljima su se pokazali:

RAZINA A2 – 1. Benjamin Šabanović, 2.a; 2. Anto Samardžić, 3.a; 3. Ajla Ahmetović, 2.a

RAZINA B1 – 1. Ivana Ilić, 4.a; 2. Adem Bajrić, 3.a; 3. Filip Vidović, 4.a

RAZINA C1 – 1. Ida Mehmedbegović, 3.a; 2. Elnar Dubrić, 4.a; 3. Marcela Petrić, 4.a

Županijsko natjecanje

U našoj školi je u ponedjeljak, 27.3.2017. godine održano županijsko natjecanje iz njemačkog jezika. Sudjelovali su učenici Srednje strukovne škole iz Orašja i učenici Srednje škole Pere Zečevića Odžak. Učenici su se natjecali na razinama A2, B2 i C1. Natjecanje je provelo povjerenstvo kojeg su činili: ispred Ministarstva prosvjete, znanosti, kulture i športa g-din Pavo Oršolić, ispred Srednje strukovne škole profesorice Ivana Oršolić i Džehva Ahmetović, a ispred naše škole profesorice Afrodita Jeličić i Dženana Al-Saleh. Iako su svi učenici pokazali zavidnu razinu znanja, povjerenstvo je moralo proglasiti najbolje. Iz naše škole to su po razinama:

RAZINA A2 - 1. Anto Samardžić, 3.a; 2. Ajla Ahmetović, 2.a

RAZINA B2 - 2. Filip Vidović, 4.a; 3. Adem Bajrić, 3.a

RAZINA C1 - 1. Elnar Dubrić, 4.a; 2. Ida Mehmedbegović, 3.a; 3. Marcela Petrić, 4.a

Olimpijada njemačkog jezika

U petak 7. travnja 2017. godine održana je Olimpijada njemačkog jezika na Goethe-Institutu u Sarajevu. Na tom državnom natjecanju za učenike srednjih škola sudjelovali su i pobjednici Županijskog natjecanja iz njemačkog jezika Županije Posavske, a to su iz naše škole **Anto Samardžić (A2) i Elnar Dubrić (C1)**. Učenici su u Sarajevu postigli izniman uspjeh te su obojica u svojoj kategoriji zauzela **drugo** mjesto.

Matematika

Početkom 3. mjeseca u našoj školi održano je školsko natjecanje iz matematike te su najboljima u kategoriji svakog razreda dodijeljena priznanja. Natjecanje su organizirali profesori matematike Belma Bećirbašić i Mujo Delić, a učenici su pokazali dosta znanja, matematičke vještine i snalažljivosti.

OSVOJENA MJESTA:

1. razred: 1. Anina Vranjić, 1.a, 2. Edvin Salkanović, 1.a, 3. Ivana Ribičić, Anđela Garić, 1.a

2. razred: 1. Šimo Barišić, 2.a, 2. Benjamin Šabanović, 2.a, 3. Katarina Paradžik, Edis Salkanović, 2.a

3. razred: 1. Sandra Čulap, 3.a, 2. Ivan Gudelj, 3.d, 3. Stjepan Barukčić, 3.a

4. razred: 1. Elvedina Mehić, 4.a, 2. Karlo Petrić, 4.a, 3. Martina Stanić, 4.a

Rimokatolički vjeronauk

U Srednjoj školi Pere Zečevića Odžak 31. ožujka 2017. održano je školsko natjecanje iz rimokatoličkog vjeronauka za učenike ove škole. Natjecanje organizirao profesor Antun Ivešić, a pobjednici natjecanja su:

1.razred - Tomislav Matić, 2. razred - Jelena Pačak, 3. razred - Sandra Čulap, 4. razred - Josipa Tomić.

Engleski jezik**Spelling Bee**

Već četvrtu godinu zaredom u našoj školi organizira se natjecanje u slovanju na engleskom jeziku pod nazivom *Spelling Bee*. Na tom natjecanju pravo sudjelovanja imaju učenici prvih i drugih razreda, ove godine natjecalo se 15-ak učenika, a najboljim se pokazala Katarina Paradžik, 2.a, drugo mjesto pripalo je Petru Čukiću, 1.a, a treće je zauzeo Luka Jurišić, 1.a. Natjecanje su pripremile profesorice engleskog jezika Nadija Porobić i Merisa Bjelić.

Školsko natjecanje

Osim natjecanja u slovanju održano je i školsko natjecanje iz engleskog jezika na kojem je sudjelovalo 40-ak učenika naše škole. Učenici su bili podijeljeni u četiri razine, a najbolji su bili:

1. razred (KET): 1. Petar Čukić, 1.a; 2. Mateo Kopačević, 1.a; 3. Luka Jurišić, 1.a; Ivana Ribičić, 1.a

2. razred (PET): 1. Katarina Paradžik, 2.a; 2. Edis Salkanović, 2.a; 3. Šimo Barišić, 2.a

3. razred (FCE): 1. Bono Ćulap, 3.a; 2. Adem Bajrić, 3.a; 3. Sandra Ćulap, 3.a

4. razred (CAE): 1. Karlo Petrić, 4.a; 2. Filip Vidović, 4.a; 3. Elnar Dubrić, 4.a

Debata

U Behram-begovoj medresi je 28.3.2017. održana XVIII. Debata učenika srednjih škola. Tema ovogodišnje debate je bila: „*Gdje mi je bolje? U Bosni i Hercegovini ili...*“. Učesnici su srednjoškolci iz svih krajeva Bosne i Hercegovine i debatanti iz Srbije, Crne Gore i Hrvatske. Našu školu u natjecateljskom dijelu govorništa predstavljala je **Šejla Džinić**, učenica 4.a gimnazije koja je osvojila odlično 3. mjesto. U nenatjecateljskom dijelu sudjelovale su učenice 3.a razreda Sandra Ćulap i Emina Ridžal koje su dostojanstveno predstavile sebe i školu iz koje dolaze, a učenice je za ovo natjecanje pripremala profesorica Amira Sejdinović.

Svake se godine u Behram-begovoj medresi u Tuzli okupljaju mladi ljudi, srednjoškolci i debatiraju o aktualnim temama, a ove su godine dinamično i argumentirano raspravljali o gorućem problemu odlaska mladih iz BiH.

Hrvatski jezik

11.4.2017. po prvi put održano je školsko natjecanje iz hrvatskog jezika. Vrednovalo se učeničko poznavanje književnosti, gramatike i pravopisa te praktična primjena jezika. Natjecanje su pripremile profesorice hrvatskog jezika Andrea Zelić, Marina Marković i Magdalena Ilišević, a odaziv je bilo prilično velik te sudjelovalo stotinjak učenika naše škole podijeljenih u tri razine (prvi, drugi i treći razredi): **1. RAZREDI:** 1. Ružica Jelkić, 1.b, Ivana Ribičić, 1.a, 2. Selma Ahmetović, 1.a; Manuela Andrić, 1.a, 3. Mateo Kopačević, 1.a

2. RAZREDI: 1. Pejo Bosnić, 2.a, 2. Katarina Paradžik, 2.a, 3. Marko Jelkić, 2.b; Ivan Jeleč, 2.a

3. RAZREDI: 1. Stjepan Barukčić, 3.a, 2. Emina Ridžal, 3.a, 3. Adem Bajrić, 3.a

Fizika**Školsko natjecanje**

U petak, 24.3.2017. godine održano je školsko natjecanje iz fizike. Natjecanje je pripremio i proveo profesor Robert Bošnjaković. Sudjelovalo je 18 učenika od kojih je dvoje prvoplasiranih sudjelovalo na županijskom natjecanju u Orašju. Najbolje rezultate postigli su: 1. Stjepan Barukčić III.a; 2. Katarina Paradžik II.a; 3. Edis Salkanović II.a; 4. Edvin Salkanović I.a; 5. Mateo Kopačević I.a

Županijsko natjecanje

Dana 28.03.2017. godine je održano županijsko natjecanje iz fizike u Srednjoj strukovnoj školi u Orašju, gdje je učenica II.a razreda **Katarina Paradžik** osvojila 1. mjesto, a učenik III.a Stjepan Barukčić 2. mjesto iz područja „Mehanika i termodinamika“. Učenike je za natjecanje pripremao profesor Robert Bošnjaković.

Šah

Županijsko natjecanje u šahu održano je u Orašju 19.4.2017. godine, a ekipu naše škole činili su Manuela Andrić (1.a), Dario Erceg (3.d), Marko Grgić (3.d) i Marko Ćolić (3.f). Naši su učenici osvojili drugo mjesto, a vođa ekipe bio je profesor Niaz Šabić.

Islamski vjeronauk

Dana 25.3.2017. god održano je regionalno natjecanje iz islamskog vjeronauka u Lukavcu. Našu školu na tom natjecanju predstavljala je Elma Alić učenica I.c razreda koja je zauzela 42. mjesto od mogućih 79. Cilj ovog natjecanja nije bilo samo učenje već i međusobno upoznavanje i druženje učenika raznih škola. Učenicu je pripremala i pratila naša profesorica Halima Ćosić.

Stolni tenis

Županijsko natjecanje u stolnom tenisu održano je u Orašju 6.4.2017.godine. Ekipu naše škole činili su učenici: Manuela Andrijanić I.a, Ivica Lukač III.c, Antonio Filipović III.d, Ante Blažević III.d i Mato Senković III.a. Naši učenici su osvojili treće mjesto. Vođa ekipe bio je profesor Darjan Ivić.

Rad Vijeća učenika

Vijeće učenika Srednje škole Pere Zečevića broji 22 člana, a čine ga predstavnici svih razrednih odjela. Ono je savjetodavno tijelo škole te postoji zato da bi se čuo i glas učenika. Ove godine Vijeće učenika vode pedagoginja Svjetlana Kesedžić te profesorica engleskog jezika Merisa Bjelić, a predsjednik Vijeća je učenik Ivan Gudelj, 3.d. Članovi se sastaju uglavnom tri do četiri puta mjesečno, a realiziraju mnoge aktivnosti koje su predviđeli godišnjim planom, obilježavaju različite dane i prigode, provode istraživanja, organiziraju manifestacije i druženja. Osim toga rješavaju mnoge probleme koji se pojavljuju u nastavi te se može reći da je Vijeće učenika najbolja spona između uprave, profesora i samih učenika.

Jedan slatkiš, jedno dijete

Vijeće učenika naše škole, sada već tradicionalno, organizira akciju „Jedno dijete, jedan slatkiš“ gdje svi učenici i djelatnici naše škole prikupljaju slatkiše, igračke, hranu i higijenske potrepštine od kojih naprave par velikih paketa. Ta se humanitarna akcija organizira u predblagdansko vrijeme, vrijeme darivanja, možda je upravo zbog toga uvijek velik odaziv i skupi se zavidna količina proizvoda. Svaki odjel od novca koji skupi kupi ono što smatra najpotrebnijim ili ono što misli da bi razveselio one kojima je namijenjeno. Ove godine napravljeno je devet paketa kojima su odabranim obiteljima uljepšani blagdanski dani. Vijeće učenika s profesoricama Marijom Zečević i Svjetlanom Kesedžić želi iskoristiti ovu priliku i zahvaliti svim učenicima i djelatnicima naše škole na odličnom odazivu prilikom prikupljanja već navedenih proizvoda.

Dan ružičastih majica

Učenici i profesori Srednje škole Pere Zečevića Odžak obilježili su 22. veljače Dan ružičastih majica, odnosno Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja koji ove godine nosi slogan „Budi drug, budi cool“. Obilježavanje ovog dana u školi pokrenulo je Vijeće učenika zajedno s upravom škole, a po konceptu projekta kojeg provodi Udruženje za razvoj društva „Kap“.

Učenicima su podijeljene brošure na temu vršnjačkog nasilja i svi su učenici taj dan nosili ružičaste vrpce. Gotovo svi razredni odjeli, ukupno njih 20, tim su povodom izradili plakate na temu vršnjačkog nasilja. Najbolji odnosno najoriginalniji plakat s najjačom porukom u borbi protiv vršnjačkog nasilja nagrađen je tako što je razredni odjel koji ga je izradio dobio nagradnu ekskurziju u kazalište u Osijek. Vijeće učenika je odlučilo da povjerenstvo za odabir najboljeg plakata bude u tročlanom sastavu i to: Ivanka Pudić,

v.d. ravnatelj, Nermina Čeliković, voditeljica smjene i Svjetlana Kesedžić, pedagoginja. Profesorice su imale jako težak zadatak te se nisu mogle odlučiti za samo jednog pobjednika. Najboljim su proglašeni plakati 3.a i 2.a razreda te su ti učenici ubrzo otputovali u Osijek te posjetili Hrvatsko narodno kazalište te pogledali predstavu Sumnjivo lice. Osim njih nagrađeni su i učenici 3.b i 3.e razreda koji su otputovali u Sarajevo u posjet Eu info centru.

Predavanja o ovisnostima

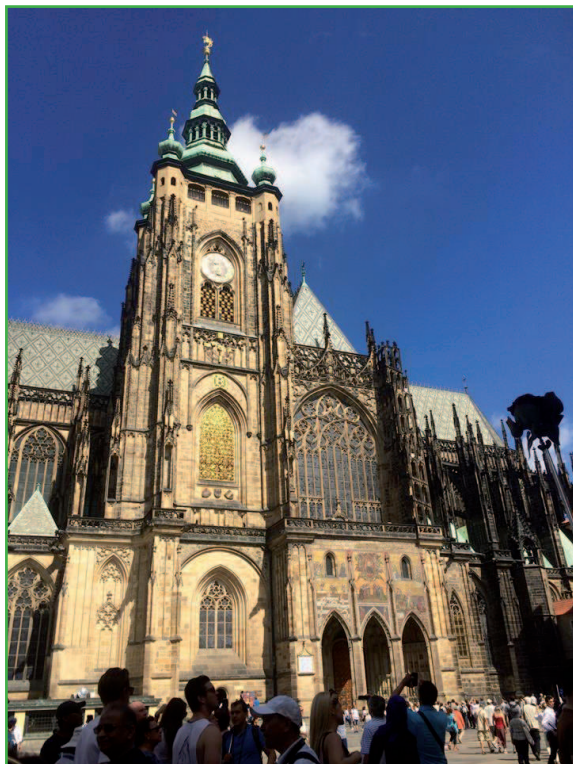
Vijeće učenika svojim godišnjim planom rada planiralo je uraditi u svim razredima radionice na temu ovisnosti. Učenici su proveli ankete i obradili podatke vezano za ovisnosti o duhanu, alkoholu, kladjenju, internetu i drogama te sve podatke uvrstili u prezentacije pomoću kojih su svim ostalim učenicima prenijeli koliko su ovisnosti uzele maha u našem gradu, ali nažalost i u našoj školi. Zašto se Vijeće učenika odlučilo za ovakav vid edukacije? Na ovaj način smo uspjeli doprijeti do učenika i prenijeti im koliko sve ovisnosti prije svega utiču na osobno zdravlje svakog od nas i uopće na cjelokupnu kvalitetu naših života. Mislimo da je kvaliteti radionica doprinijelo i to što su predavači bili učenici, a ne profesori jer na ovaj način smo poslali poruku ostalim učenicima kako njihovi vršnjaci mogu osmisliti i napraviti kvalitetnu i poučnu radionicu. Učenici koji su sudjelovali u realizaciji radionica su: Ivan Gudelj, Tomislav Ilić, Aldijana Subašić, Vildana Bikić, Ida Mehmedbegović, Katica Blažević i Emina Terzić s profesoricama koordinatoricama Vijeća učenika Merisom Bjelić i Svjetlanom Kesedžić.

PUTOPIS

Naturalne ekskurzija - Prag

28. 8. 2016. godine krenuli smo na naturalnu ekskurziju u posjetu Budimpešti, Pragu i Bratislavi. Put je bio dug, ali kada je svanulo jutro i kada smo shvatili da se nalazimo u Budimpešti, zaboravili smo na sav umor i sve pređene kilometre.

U Budimpešti smo zbog nevremena, tj. kiše bili primorani da sve ljepote tog grada gledamo samo kroz prozore autobusa. Ipak nismo ostali ravnodušni na pogled prema Kraljevskoj palači i Katedrali svetog Stjepana, a Lančani most nas je posebno očarao. Lančani most u Budimpešti simbol je jačanja grada, njegovog rasta kako u veličini tako i u moći. Most je posebno lijep noću kada se upale svjetla i obasjaju ga cijelom duljinom, a Dunav postane veliko zrcalo u kojem se vide obrisi jednog od nedvojbeno najljepših europskih mostova. Nakon obilaska Budimpešte nastavili smo sa svojim putovanjem preko Bratislave do Praga kako bi se smjestili u hotel. Već od prve provedene noći u hotelu Fortuna znali smo da će to biti odličnih pet dana u našim životima. Drugi dan krenuli smo u oblizak lokalnih znamenitosti u Pragu, a nastavili smo ga istraživati i druga dva dana. U Pragu smo prvi dan posjetili Vladislavsku salu, Zlatnu ulicu, a najviše nam se svidio Karlov most. Most je dugačak 621m i ukrašen je s 30 kipova i statua u baroknom stilu. Sve do 1870. godine ovaj most se nazivao Praškim mostom ili Kamenim mostom. Zatim smo otišli na večeru u hotel, a onda smo iskusili i vožnju brodom Vltavom u kojoj smo zaista uživali.

Idući dan nastavili smo svoje istraživanje Praga pa smo posjetili Židovsku četvrt, Prašku branu, Vijećnicu, Praški astronomski sat i Stari grad. Stari grad, odnosno stari dio Praga uvršten je u UNESCO-v popis mjesta svjetske baštine u Europi kao divan primjer razvoja europskog grada od 11. do 18. stoljeća. Praški astronomski sat je već više od 600 godina jedno od najvećih blaga grada, još uvijek oduševljava ljude i - još uvijek radi. Svakoga sata on započinje svoju predstavu, kada se dvojica vrata otvore i iz njih izađu kipovi dvanaestorice apostola na bočnim stranama sata mogu se vidjeti znamenitosti: kostur koji zvoni zvonom, Turčin koji odmahuje glavom, škrtac s torbicom punom novca i Taština koja se gleda u ogledalo. Cijela predstava završava s zlatnim pijetlom i zvonjavom velikog zvona na vrhu tornja. On je treći najstariji astronomski sat na svijetu i najstariji koji još uvijek radi.

Naš četvrti dan ekskurzije je ujedno i dan kada smo krenuli prema Bratislavi, a zatim i kući. U Bratislavi smo također posjetili neke znamenitosti kao što su Starogradske tržnice, Katedrala svetog Martina, Staru vijećnicu, a slobodno vrijeme

proveli smo u trgovačkom centru. Nakon obilaska Bratislave nastavili smo svoj dugi put prema kući.

Ova naturalna ekskurzija ostala nam je u divnom sjećanju jer smo pored svih znamenitosti i ljepota ova tri grada upoznali i nove ljude i stekli nova prijateljstva. Ovo iskustvo se više nikada neće ponoviti i zato svatko tko se nađe u dvoumici treba li da ode na svoju naturalnu ekskurziju ili da novac uloži u nešto drugo, neka ne propusti jedno ovakvo divno, zabavno i ludo iskustvo u svome životu.

Katica Blažević, 4.d

Zašto mladi ne čitaju?

Svi znamo koliki je problem nenačitanost mladih u današnjici. Ne samo da nerado čitaju, nego se time i ponose, a one koji su po tom pitanju bolji od njih, zadirkuju. Danas će rijetko tko reći da s užitkom čita, a da je pritom iskren. Mnogi ne čitaju ni svoje lektire, nego analizu jednostavno pronadu na internetu ili iskorištavaju svoje kolege koji su to svojim trudom i radom pripremili. Zašto je to tako? U kakvom to vremenu osoba koja ne zna šta znači riječ optimizam, ima hrabrosti i samopouzdanja da odgovornog mladića ili djevojku, koji obavljaju svoje zadatke i trude se pri postizanju svojih ciljeva, nazove štreberima, luđacima ili prozove čudacima? Otkad je obrazovanje i znanje loša stvar?

Činjenica je da mladi većinom ne žele i ne smatraju da je potrebno čitati, ali se zbog ocjena snađu u kopiranju tuđeg truda (prepisuju) ili pod moranjem nekad pročitaju lektiru. Dugo smo raspravljali je li ovo istina, pa smo to odlučili provjeriti anonimnom anketom među par razreda naše škole. Nažalost, pretežno je istina... Rezultati ankete otkrivaju da čak 15% učenika naše škole ne čita nikada ili barem tako tvrde (to bi značilo da ne čitaju ni lektire), 20% tvrdi da čita rijetko, 15% njih čita često, a čak 50% njih čita samo lektiru. Na pitanje kakve knjige vole čitati, odgovori su pretežno bili: slikovnice, krimiće, komedije, kratke pripovijetke... Bilo je tu i bezobraznih odgovora poput časopisa za odrasle, *šta nas briga* i mnogi mnogi drugi koje baš i nije primjereno spominjati. Čak 75% njih tvrdi da su naše lektire dosadne i da im to kvari opći dojam o književnosti. Smatraju da imamo pristup dovoljnom broju knjiga, ali bi češće čitali da imaju pristup njima zanimljivijim primjercima. Čak 87% naših učenika preferira film od knjige, a na pitanje „Zašto?“ ili nisu imali dovoljno volje da bilo šta odgovore ili su srdito odgovarali sa „Zato!“. Naravno, čast izuzetcima koji

su odvojili vremena i detaljno nam obasnili odgovorima poput: „Film mi oduzima manje vremena...“ ili „Uz film mogu piti i jesti, a knjigu bih umastio...“ Odgovori su, bar za nas, bili očekivani, ali i ujedno i razočaravajući. Osobno, dosta čitamo... Osim lektira, čitamo, zamislite, i za zabavu. U gradskoj knjižnici, unatoč svom vandalizmu, ima mnogo zanimljivih i zabavnih knjiga kojima je pristup jako lagan. Došlo je takvo vrijeme da imamo pristup bilo kojoj knjigi putem interneta, ali i dalje većina mladih danas čita samo poruke i upute za igrice, što je žalosno.

Jedino što mi možemo učiniti je preporučiti neke, nama zanimljive i zabavne knjige i nadati se da ćemo vam time bar malo probuditi znatiželju. Naši osobni favoriti su: „Sve o ljubavi u tjedan dana“, „Trojica u Trnju“, „Harry Potter“ knjige, „Gospodarica Rima“, „Rat i mir“, knjige autorice Jane Austin, „Asking for trouble“, knjige autorice Kristin Hanna i za ljubitelje nečega jednostavnijeg, knjige autora Johna Greena.

Ružica Jelkić i Kristina Kojić, 1.b

Intervju s profesorom

Ivica Gudelj

U ovogodišnjem školskom listu odlučili smo intervjuirati Ivicu Gudelja, nastavnika praktične nastave elektrostruke. Uz samu nastavu, on se bavi održavanjem računala u našoj školi, a poznat je kao veliki stručnjak u području elektrotehnike i informatike. Njegovi učenici ističu da od njega mogu mnogo naučiti te hvale njegov pristup i zalaganje. Iz svih tih razloga, odlučili smo iz prve ruke čuti, između ostalog, koja su njegova zaduženja, što bi promijenio u našoj školi te što bi poručio učenicima.

1. Kako ste se odlučili opredijeliti za ovo zanimanje?

Već u ranoj dobi sam pokazivao interes za elektrotehniku. U osnovnoj školi sam rastavljao autiće na električni pogon, skidao motore, lemio i pravio svoja vozila. Igrom slučaja dobio sam priliku da u sedmom razredu dobijem jedan od prvih primjeraka osobnog računala Commodore 64. I tako je počelo, prvo su se samo igrale igrice, a nakon nekog vremena sam već počeo programirati. Prvo u BASICU, a kasnije i u Asembleru.

2. Koliko dugo radite u ovoj školi i koje sve predmete predajete?

U srednjoj školi Pere Zečevića radim već skoro 18 godina. Došao sam na poziv tadašnjeg ravnatelja gosp. Ante Šimića, iako sam u to vrijeme imao privatnu firmu i radio u Republici Hrvatskoj. U školi sam zaposlen na mjestu nastavnika praktične nastave elektrostruke, međutim zbog svojih kompetencija često me "guraju" da predajem predmete vezane za informatiku i računalstvo što ja rado činim na svoje zadovoljstvo i zadovoljstvo svojih učenika.

3. Gdje ste završili srednju školu?

Srednju školu sam završio ovdje u Odžaku.

4. Koje sve poslove obavljate u ovoj školi isključujući predavanje?

Moje radne obaveze u ovoj školi su vrlo kompleksne, od rješavanja banalnih problema kao što su zamjena žarulja, do instalacije i održavanja kompletnog informacijskog sustava. Informacijski sustav inače se sastoji od 60-ak računala u dvije domene, svaka povezana preko filtera koji reguliraju prava pristupa, servera, pametnih preklopnika itd. Jako se trudimo da naši učenici ne budu na udaru neželjenih sadržaja s interneta.

5. Za kakve Vam se probleme najčešće obraćaju kolege i učenici?

Kolege i učenici mi se obraćaju za rješavanje njihovih raznih problema, od povrata "nestalih" dokumenata s prijenosnih medija do instalacije osobnih računala. Razne savjete oko nabavke programske potpore i sklopovske opreme da i ne spominjem.

6. Što Vam se najviše sviđa u Vašem poslu, a što Vam je naporno?

U mom poslu mi se najviše sviđa rad s mladim ljudima, budućim stručnjacima za računalstvo, taj privilegij da im mogu prenijeti barem dio znanja i iskustva koje sam godinama skupljao radeći u Švicarskoj i u okolici. Što se tiče druge strane medalje, napisao bih sljedeći citat: „Sanjao sam da bi život trebao biti radost. Probudio sam se i shvatio da je život napor. Radio sam i uvidio sam da je u naporu radost.“ (R. Tagore).

7. Što je najvažnije što učenici nauče kod vas na praktičnoj nastavi?

Na praktičnoj nastavi pokušavamo povezati teoretska predznanja s praktičnom primjenom. To nam i ne ide uvijek lako jer nam vrlo često nedostaje materijalnih sredstava za rad.

8. Što biste promijenili u našoj školi?

Generalno bih promijenio pristup učenju, manje teorije, više prakse. Imam utisak da se kod nas težište učenja pomjerilo prema teoretskim znanjima bez praktične primjene, što je paradoks, jer znanje je samo ono što možete primijeniti, zar ne? Na sreću, novi plan i program za tehničare računarstva po kom smo već upisali jednu generaciju korak je u tom smjeru.

9. Iz vašeg iskustva, koliko su naši učenici dobri u informatici i tehnologiji?

Po mom skromnom sudu naša djeca nisu ništa bolja ni lošija od drugih u korištenju novih tehnologija. Ima učenika koji tehnologiju samo "konzumiraju", a ima i onih pred kojima je svijetla budućnost u ovoj struci.

10. Koje su Vaše izvannastavne aktivnosti?

Najbitnija izvannastavna aktivnost je sekcija iz informatike gdje s zainteresiranim učenicima radimo na njihovom osposobljavanju za samostalnu izradu web stranica. Radimo na raznim informatičkim projektima u korist naše škole te održavamo postojeću školsku web lokaciju.

11. Imate li neke hobije?

Od hobija bih izdvojio biciklizam, motociklizam te rekreativnu odbojku s prijateljima.

12. Koju vrstu muzike slušate?

Što se tiče glazbe, najviše volim hard rock, blues. Mogu poslušati i pop, ne bježim niti od "ozbiljne glazbe". No nešto i ne mogu slušati, a neću vam reći što!

13. Što biste poručili učenicima?

Učenicima bih poručio da upisuju onu struku koju vole i u kojoj se vide u budućnosti. Takvim pristupom će im biti lakše učiti i napredovati.

Tomislav Ilić i Ivan Ćorić, 1.b

Sportski intervju

Šejla Omićević

Jedna učenica naše škole već godinama niže uspjeh za uspjehom u kickboxu. Sada je četvrti razred, ali još od kada je bila prvi, znali smo da joj je mjesto u ovoj rubrici našeg školskog lista, u ovoj rubrici koja je posvećena učenicima koji našu školu predstavljaju u najboljem svjetlu, širom Bosne i Hercegovine pa i cijele Europe.

Ona je uvijek nasmijana Šejla Omićević, učenica 4.c razreda, a u ovom ćete ju intervjuu bolje upoznati.

1. Možeš li se ukratko predstaviti?

Ja sam Šejla Omićević, rođena 17.12.1998. godine i idem u četvrti razred medicinske škole.

2. Zašto si se odlučila baš za ovaj sport?

Prvi razlog je jer sam kao mala bila hiperaktivno dijete. Budući da nije bilo velikog izbora u našem gradu, započela sam sa karateom, ali s vremenom sam prešla na kickbox i tako ga zavoljela.

3. Koliko dugo treniraš?

Treniram već 12 godina.

4. Kako usklađuješ školske obaveze sa treningom?

Pa trudim se koliko mogu da to sve uskladim, iako je ponekad teško.

5. Kako provodiš slobodno vrijeme?

Volim izlaziti i slušati muziku i to me opušta.

6. Koji ti je najveći uspjeh u ovom sportu?

Imam više uspjeha, a kao tri najveća bih istaknula: treće mjesto na Svjetskom prvenstvu u Italiji u K1 disciplini 2014. godine, prvak Europe u K1 disciplini u Mađarskoj 2015 i prvo mjesto na MMA otvorenom prvenstvu Srbije.

7. Imaš li uzora?

Pa i nemam nekog posebnog, ali dosta sportaša pratim preko TV kako bi „pokupila“ nešto što bi mi pomoglo. Ali uglavnom sve postižem svojom voljom i radom.

8. Koji su ti planovi poslije završetka srednje škole?

Planiram upisati fakultet, medicinu ili stomatologiju, i to mi je trenutno glavni cilj kojeg bih voljela ispuniti, a naravno uz to bih htjela ostati i u sportu.

9. Živiš li pravim sportskim životom?

Što se tiče treniranja, može se reći. Mnogo više se zalažem kada imam veća takmičenja, a što se prehrane tiče poznata sam po tome da volim pojesti.

10. Imaš li podršku svojih roditelja?

Naravno, njihova podrška mi je ujedno i najbitnija. Najviše sam zahvalna svom tati jer da nije bilo njega ja vjerojatno ne bih postigla sve ove uspjehe

Elma Šalđić i Emina Omićević, 2.a

Iskustva s državne mature i primijenih ispita

U svakom školskom listu nekoliko stranica posvetimo maturantima. Ove godine odlučili smo razgovarati s nekoliko maturanta koji su prošle godine završili srednju školu i upisali fakultete. Zanimalo nas je kako su se pripremali, na što treba obratiti pažnju te smo dobile mnoge korisne informacije koje će ovogodišnjim i budućim maturantima olakšati posao.

1. Koju srednju školu ste završili?

Amanda Đogaš: Završila sam opću gimnaziju.

Petar Mihalj: Završio sam opću gimnaziju

Dženana Ahmetović: Gimnaziju, Srednja škola Pere Zečevića.

Marijana Zec: Završila sam srednju školu poslovno-pravni tehničar.

Josip Zmaić: Završio sam srednju medicinsku školu.

Armin Hasandić: Opća gimnazija

2. Koji fakultet ste upisali?

Amanda Đogaš: Upisala sam Građevinski fakultet u Osijeku.

Petar Mihalj: Ekonomski fakultet.

Dženana Ahmetović: Farmaceutski fakultet

Marijana Zec: Upisala sam građevinski fakultet.

Josip Zmaić: Upisao sam studij radiološke tehnologije.

Armin Hasandić: Arhitektonski fakultet

3. Gdje ste ga upisali i zašto baš to?

Amanda Đogaš: Za građevinu sam se odlučila nakon što nisam primljena na fizioterapiju što mi je bila želja.

Petar Mihalj: U Osijeku, upisao sam ga jer mi se sviđa nositi kravatu i odijela kao što većina ekonomista nose i sjediti cijeli dan u finoj stolici.

Dženana Ahmetović: U Tuzli zato što su me hemija i biologija ponajviše zanimale od svih predmeta koje smo imali u našoj školi pa sam se odlučila za farmaciju.

Marijana Zec: Fakultet sam upisala u Osijeku.

Građevina mi se činila jako zanimljivom, a mislim da mi je nakon završetka fakulteta posao osiguran.

Josip Zmaić: Upisao sam ga u Tuzli, a upisao sam to jer mi se sviđalo i zato što je to traženo zvanje tako da imam dosta opcija za budućnost s tim faxom.

Armin Hasandić: U Sarajevu. Upisao sam ga jer mi je to želja od djetinjstva i to je ono što me zanima.

4. Koliko su vam trajale pripreme za državnu maturu ili prijemni ispit?

Amanda Đogaš: Za državnu maturu smo se počeli pripremati već u 11. mjesecu.

Petar Mihalj: Pa nekih 4-5 mjeseci.

Dženana Ahmetović: Pripreme iz hemije trajale su cijelu 4 godinu, a nakon toga sam se sama pripremala intenzivno jedno mjesec dana.

Marijana Zec: Pripreme su trajale od 11. mjeseca pa do samog polaganja državne mature.

Josip Zmaić: Ja sam polagao prijemni, i to biologiju i kemiju, a pripremao sam se mjesec dana za prijemni.

Armin Hasandić: 10-15 dana prije prijemnog ispita

5. Kako ste pripremali?

Amanda Đogaš: Imali smo pripreme svaku subotu, obradili smo sve što nam je bilo potrebno za polaganje na državne mature.

Petar Mihalj: Svake subote u školi s profesorima i naravno kod kuće sam ili uz pomoć prijatelja iz razreda, pokušavali smo rješavati stare državne mature.

Dženana Ahmetović: -

Marijana Zec: Prolazili smo gradivo za tu godinu, čitali lektire, pisali eseje, radili probne testove državne mature...

Josip Zmaić: Imao sam knjigu iz biologije i kemije i preko pitanja sam se pripremao za prijemni.

Armin Hasandić: Radeći zadatke, crtajući itd.

6. Koliko je to utjecalo na vaše školovanje?

Amanda Đogaš: Bilo je naporno, ali profesorice su nam uvijek izlazile u susret i prilagođavale se našim školskim obavezama.

Petar Mihalj: Pa i nije baš puno utjecalo jer se nisam baš svaki dan pripremao za državnu maturu jer se trebala prvo srednja škola završiti.

Dženana Ahmetović: Na školovanje je utjecalo puno, ali to je zasluga pojedinih profesora i mog osobnog zalaganja.

Marijana Zec: Ma uglavnom je sve išlo dobro.

Josip Zmaić: Prednost mi je što sam se upisao u Tuzlu na fax jer se nisam morao pripremati puno dok je trajala škola.

Armin Hasandić: Nisu predstavljale problem, bile su od velike pomoći.

7. Koliko su vam profesori bili voljni pomoći u priprema?

Amanda Đogaš: Profesorice Andrea Zelić i Nadija Porobić su nam maksimalno pomogle u priprema.

Petar Mihalj: Ma naši profesori su najbolji, svi su poma-

gali koliko god su mogli, tako da im hvala na tome.

Dženana Ahmetović: Profesori... većina je bila voljna pomoći, ali bilo je i nekih koji nisu htjeli.

Marijana Zec: Profesori su se jako trudili oko priprema.

Josip Zmaić: Učio sam iz knjige i ono što me zanimalo tražio sam po knjigama iz srednje škole i nešto preko interneta tako da nisam imao potrebu da tražim pomoć od profesora.

Armin Hasandić: Meni lično nije trebala pomoć profesora, pa sad, ne znam baš odgovoriti na to pitanje.

8. Je li vam gradivo usvojeno na pripremama pomoglo za navikavanje na naporno učenje na fakultetu?

Amanda Đogaš: Svako usvojeno gradivo pomogne u mnogo čemu.

Petar Mihalj: Pa iskreno baš i ne.

Dženana Ahmetović: Jako puno mi je pomoglo da se navikavam na naporno učenje.

Marijana Zec: Ne mogu reći da mi nije pomoglo, ali u svakom slučaju fakultet zahtijeva puno više učenja.

Josip Zmaić: Poslije prijemnog do početka faxesa ima 3 mjeseca, tako se trebalo opet zagrijati i naviknuti na učenje.

Armin Hasandić: Pripreme su bile kao neki lakši uvod u ovaj fakultet.

9. Jeste li zadovoljni svojim izborom fakulteta?

Amanda Đogaš: Prilično sam zadovoljna odabirom ovog fakulteta, s obzirom da mi to nije bio prvi izbor.

Petar Mihalj: Svatko bi htio biti doktor, ali ne mogu svi biti doktori, pa sam ja zadovoljan svojim izborom fakulteta.

Dženana Ahmetović: Zadovoljna jesam, naravno.

Marijana Zec: Zadovoljna sam izborom fakulteta.

Josip Zmaić: Ja sam prezadovoljan, dosta je teško, ali sve se može kad se hoće.

Armin Hasandić: Jesam.

10. Što planirate nakon završetka fakulteta?

Amanda Đogaš: O tom je još rano govoriti, ali naravno da bih voljela zaposliti se u struci..

Petar Mihalj: Kao što svi žele ostati i zaposliti se u svom gradu, tako i ja želim ostati u Odžaku i zaposliti se u struci.

Dženana Ahmetović: A nakon završetka planiram raditi, nadam se nešto u mojoj struci, tu ili vani.

Marijana Zec: Nakon fakulteta planiram pronaći posao i osnovati svoju obitelj.

Josip Zmaić: Eh o tom po tom, treba prvo završiti fax, al planiram ostati ovdje i naci si posao u struci.

Armin Hasandić: Nisam još odlučio.

Marijana Marić i Ema Puzić, 3.b

Je li ocjena sve?

Na zadanu temu „Je li ocjena sve?“ odlučila sam napraviti anketu kako bih vidjela kakav stav imaju i ostali srednjoškolci u mojoj školi na tu temu. U anketi je sudjelovalo 100 učenika naše škole i anketa se sastojala od četiri pitanja pomoću kojih su se oni izjasnili što za njih predstavlja ocjena.

Na prvo pitanje, koje je glasilo: „Što vam ocjena predstavlja u školi?“ većina se složila s tim da im ocjena predstavlja stečeno znanje, dok je mali broj srednjoškolaca izjavio da im ocjena predstavlja samo broj u dnevniku. 93% naših učenika smatra da im je važnija ocjena, dok 7% smatra da im je ipak znanje važnije nego ocjena u dnevniku.

Na pitanje: „Kako učite? Učite li zbog usvajanja znanja ili zbog ocjene?“ 67% srednjoškolaca izjavilo je da uči zbog usvajanja znanja, a 33% srednjoškolaca uči isključivo zbog željene ocjene.

50% srednjoškolaca smatra da bi školski sustav bolje funkcionirao bez ocjena „zato jer ne bi bilo forsiranja ocjenama i školu bi pohađali samo oni koji bi htjeli nešto da nauče“, dok je ostalih 50% izjavilo da školski sustav ne bi funkcionirao bez ocjena „zato jer bi se učenici previše opustili i zanemarili bi učenje“. Dakle, iz rezultata koje nam je pokazala anketa možemo zaključiti da nam ocjena ne predstavlja sve, ali nam je veoma bitna.

Katica Blažević, 4.d

Biti ili ne biti?

Svatko od nas jednom će se naći na prekretnici u kojoj ćemo morati odlučiti što i kako dalje, na koji faks otići, čime se baviti... Dosta nas je nedefinirano, dosta nas je pasivno i mislimo da ne možemo biti ono što bismo željeli. Odsada kad god se budete našli u nedoumici, sjetite se ovih par stvari.

1. Nema straha - Pokažite tko ste i što želite postati, pa makar to i bila neka suluda ideja, sve je moguće uz malo truda.

2. Izborite se - Kada vam se ukaže prilika, iskoristite je, nemojte se ustručavati, nekada vam iznenadne stvari promijene život.

3. Trudite se - Nitko ništa nije postigao bez truda, sjedite i potrudite se i učite za ono što volite.

4. Vjerujte u nemoguće - Pustite mašti na volju, ne slušajte predrasude o tome da ste ograničeni, nitko nije ograničen. Svi imaju potencijal za nešto.

5. Carpe diem - Ne dopustite da vam život prođe u kajanju što nekada niste bili iskreni sami sa sobom, ne zaboravite „Carpe diem, sieze the day“.

Lana Hećimović i Zerina Osmanović, 2.a

Problem nediscipline učenika na satu

Disciplina na satu je red koji se u učionici uvodi kao mjera djelotvornog poučavanja i učenja. Ostvaruje se u ozračju slobode u kojoj je moguće izražavanje i obrana vlastitih stavova te dijalog između učenika i učitelja. Disciplina nije tišina, slijepo pokoravanje i bezuvjetna poslušnost, nego uključuje zajedničkim pravilima uređen razgovor, raspravu, propitivanje mišljenja autoriteta, i sl. Disciplina je pretpostavka rada u grupi, ali i samostalnog rada.

Na temu problema nediscipline učenika na satu smo anketirali 100 učenika naše škole kako bi saznali ozbiljnost ovog problema u našoj školi. Anketiranjem smo doznali da čak 72% anketiranih učenika smatra da je nedisciplina problem u našoj školi, te da učenici nedisciplinu na satu pokazuju najprije neumjerenim pričanjem, zatim ometanjem, nepoštovanjem profesora, korištenjem mobilnih uređaja na satu, galamom, psovanjem, glasnim smijanjem, nepažnjom na satu... Najčešći uzroci toga su: dosada (ako je aktivnost nezanimljiva, preduga ili prelagana), dugotrajan umni napor, nemogućnost da se izvrši aktivnost (ako je zadatak pretežak i ne znaju šta treba činiti), druželjubivost (učenici sklapaju prijateljstva, izbijaju sukobi, stvaraju se zajednički interesi...), emocionalni problemi (tijekom nastave se javlja posljedica toga što ih u školi zastrašuju ili kod kuće zanemaruju te uživaju kad svojim neposluhom privuku predavačevu pozornost ili pozornost prijatelja). Većina naših ispitanika se slaže s time da su posljedice nediscipline učenika na satu lošije ocjene, ometanje drugih učenika, nepoštovanje predavača te nezainteresiranost za predmet. Ako su nastavne aktivnosti dobro isplanirane i pripremljene, ako obrada nastavne jedinice potiče i održava učeničku pozornost, zanimanje i sudjelovanje te ako su aktivnosti izazovne i pružaju realistične izgleda za uspjeh, tad će se uspostaviti potreban red. Profesor treba preuzeti ulogu vođe i zračiti kvalitetama vođe, međutim pogreška je pokušavati uspostaviti disciplinu uvođenjem straha kao strategiju gušenja neposlušnosti. Čak 88% naših ispitanika smatra da strogoća (ili nestrogoća) profesora utječe na rad, koncentraciju i disciplinu učenika. Učenička neposlušnost uglavnom je prilično djetinjasta. Štoviše, standard očekivanog ponašanja različita je od profesora do profesor. Jedan profesor može zahtijevati potpunu tišinu za vrijeme nastavnog sata dok učenici rade, dok će drugi dopustiti priličnu galamu. Osim toga se razlikuju i mišljenja učenika o tome što je dobro vladanje.

Anketiranjem smo doznali da učenici naše škole smatraju da problem nediscipline treba ispraviti strožim kaznama, udaljavanjem učenika sa sata, neopravdanim satom, primjerenim pedagoškim mjerama, ocjenom, zanimljivijim načinom rada... Zanimljiv način rada i duhovitost profesora je svakako najbolji način uspješnog predavanja, time se najčešće i uspostavlja disciplina, pozornost i koncentracija učenika.

Ajla Ahmetović 2.a

Posjeta EU info centru

EU info centar iz Sarajeva organizirao je odlazak učenika naše škole u Sarajevo i posjetu njihovom centru, kako bi svoj dan proveli sa njima upoznavajući se i informirajući se o Europskoj uniji.

U Sarajevo su 20. ožujka 2017. otputovali 3.b i 3.e razredi s profesoricama Nerminom Čeliković i Eminom Hadžidedić. Po dolasku u Sarajevo, odmah su posjetili EU info centar koji im je pripremio interaktivnu prezentaciju „Evropska unija – juče, danas, sutra“.

U EU info centru imali su prilike saznati više o Europskoj uniji, njenim institucijama i politikama, odnosima između BiH i EU, programu Erasmus+ i drugim zanimljivim informacijama. Nakon prezentacije EU info centar im je omogućio i obilazak grada sa turističkim vodičem, na relaciji Skenderija – Baščaršija, nakon čega su zajedno otišli na ručak, a potom nastavili obilazak znamenitosti na relaciji Baščaršija – Marijin Dvor.

Ivana Vidić, 3.e

MATURANTI

3.e - poslovni tajnik, razrednica Emina Hadžidedić

3.f - automehaničar, razrednik Martin Andačić

MATURANTI

3.g - bravar, razrednica Nermina Čeliković

4.a - opća gimnazija, razrednik Jovo Dujković

MATURANTI

4.b - medicinski tehničar, razrednica Amira Sejdinović

4.c - medicinski tehničar, razrednik Robert Bošnjaković

MATURANTI

**4.d - tekstilni tehničar - dizajner odjeće,
razrednica Žana Kovačević**

4.e - poljoprivredni tehničar, razrednik Rasim Bajrić

Nešto osobno

Intervju s profesoricama hrvatskog jezika Katarinom Lubinom i Andreom Zelić

Ove godine smo za naš školski list odlučili intervjuirati naše dvije profesorice hrvatskog jezika, a ujedno i voditeljice novinarske sekcije uz koje radimo ovaj list. Svake godine u rubrici **Nešto osobno** trudimo se otkriti ponešto novo o našim profesorima.

1. Profesorica ste hrvatskog jezika. Što Vas je privuklo da se time bavite?

Prof. Andrea: Zaljubila sam se u književnost tijekom srednje škole. Prvi put da sam u nečem bila najbolja, tako da sam se odlučila to studirati.

Prof. Katarina: Prvenstveno ljubav prema književnosti, čitanju knjiga, rad s djecom. Mogu reći da je i moja profesorica hrvatskog jezika također imala utjecaja da odaberem ovaj poziv.

2. Jeste li zadovoljni svojim pozivom?

Prof. Andrea: Jako sam zadovoljna, ne mogu se zamisliti da radim nešto drugo, stvarno sam se pronašla u ovoj ulozi i nadam se da se to vidi i na nastavi.

Prof. Katarina: Da, naravno da jesam. Ni u jednom trenutku se nisam pokajala što sam odabrala studij hrvatskog jezika.

3. Koju ste srednju školu završili i gdje ste studirali?

Prof. Andrea: Završila Opću gimnaziju u ovoj školi u kojoj danas radim, a studirala sam na Filozofskom fakultetu u Osijeku.

Prof. Katarina: Završila sam Opću gimnaziju u Odžaku, a studirala na Filozofskom fakultetu u Osijeku.

4. Opišite nam Vaš jedan radni dan.

Prof. Andrea: Svaki mi je dan različit zbog rasporeda i to je ono što mi se sviđa. Najčešće sam prva smjena, nekad sam gotova sa školom u 10, nekad u 12, jedino što moj radni dan ne završava zvonom. Kad dođem kući, ispravljam testove ili eseje, čitam lektiru i mnogo vremena provodim u pripremi za nastavu, dodatnu i izvannastavne aktivnosti.

Prof. Katarina: Moj radni dan sastoji se od predavanja, vježbi, testova, ispitivanja. Sve ovisi o planu i programu rada koji, mi profesori, isplaniramo na početku godine.

5. Možete li nam reći nešto više o novinarskoj sekciji?

Prof. Andrea: Vodim novinarsku sekciju koja ove godine ima stvarno mnogo članova što mi je jako drago. Pripremamo školski list, uređujemo web stranicu, a od ove godine snimamo i radijsku emisiju koja se emitira na Radiopostaji Orašje. Učenici se trude, pokazuju interes iako ih nekad treba pritisnuti da se sve odradi na vrijeme.

Prof. Katarina: U novinarskoj sam sekciji od početka rada u Srednjoj školi Pere Zečevića i mogu reći da kao sekcija jako dobro funkcionira i radi. Drago mi je i što vi, naši učenici, ozbiljno pristupite radu i izradi članaka, uređivanju novina.

6. Kako surađujete s učenicima vezano za nastavu i izvannastavne aktivnosti?

Prof. Andrea: Smatram da imam dobar odnos s učenicima, ne mislim da sam stroga, ali čini mi se da me učenici poštuju i nisam nikad imala problema s tim. Na izvannastavnim aktivnostima uvijek je opuštenija atmosfera, ali odradimo sve ono što trebamo napraviti.

Prof. Katarina: Suradnja s učenicima je vrlo dobra. Neki su uvijek spremni za suradnju, dok drugima pak treba malo više vremena da se pokrenu, ali uvijek se uspije pronaći nekakva sredina.

7. Jeste li zadovoljni s izradom školskog lista?

Prof. Andrea: Jesam, uloži se mnogo truda i na kraju uglavnom budemo zadovoljni finalnim proizvodom. Voljela bih da se učenici još više opuste, da sami predlažu teme o kojima bi pisali i da izgrade svoj kritički stil pisanja.

Prof. Katarina: Da, naravno da jesam.

8. Možete li ispričati našim čitateljima neku anegdotu s predavanja?

Prof. Andrea: Često ima nekih smiješnih situacija, gotovo svakodnevno, ali prvo što mi pada na pamet jest kada sam vrisnula i pretrčala cijelu učionicu usred sata jer sam mislila da je miš u učionici. Nije bio.

Prof. Katarina: Trenutno se ne mogu sjetiti, ali dosta puta se dogodi da učenici izreknu neku anegdotu koja potakne smijeh i kod ostalih učenika i kod mene.

9. Imate li neki hobi?

Prof. Andrea: Pa i ne baš, išla sam u teretanu i na zumbu, ali sam odustala. Inače kad se ne bavim školom, čitam knjige, družim se s prijateljima, gledam serije i filmove.

Prof. Katarina: Da. Moj hobi je čitanje knjiga.

10. Vaš najdraži: film, knjiga i glazbeni izvođač?

Prof. Andrea: Teško pitanje, ali evo prve asocijacije - Društvo mrtvih pjesnika, Derviš i smrt te Đorđe Balašević

Prof. Katarina: Film – ima ih; knjiga – Kradljivica knjiga; glazbeni izvođač – Ima ih

11. Čime biste se bavili da niste profesorica?

Prof. Andrea: Stvarno ne znam, razmišljala sam o pravu nekad u 4. razredu, ali ne mogu se zamisliti kao pravica.

Prof. Katarina: Mislim da bi ipak bilo nešto povezano s radom u školi i s djecom, jer se u ostalim zanimanjima ne pronalazim.

12. Za kraj jednu poruku našim učenicima.

Prof. Andrea: Slijedite svoje snove, vjerujte u ono što radite, budite buntovni kad treba, ali uvijek budite pristojni, iskreni i odani.

Prof. Katarina: Naši učenici često misle kako im znanje stečeno u školi neće biti potrebno, ali u tim godinama nisu toga svjesni, zaokupljeni su drugim stvarima. Moja poruka je: "Nemojte biti lijeni i naučite nešto jer nekad će vam to sigurno zatrebati."

Ida Mujčin i Matea Kesedžić, 3.b

Intervju s profesorom

Jovo Dujković

U ovom kratkom intervjuu saznat ćete ponešto novo profesoru tjelesnog i zdravstvenog odgoja Jovi Dujkoviću. Profesor Jovo ove se školske godine oprašta od naše škole i odlazi u mirovinu, međutim nije to jedni razlog zbog čega smo razgovarali s njim. Zanimalo nas je koju glazbu sluša ili što radi u slobodno vrijeme te nam je drago što je odvojio malo vremena za naš školski list.

Kako se osjećate nekoliko mjeseci pred odlazak u mirovinu?

Osjećam se sasvim dobro, čak štoviše super.

Što će Vam ostati u najljepšem sjećanju?

U najljepšem sjećanju ostat će mi ovi mladi ljudi, učenici naše škole.

Čemu se radujete, a što će Vam nedostajati?

Najviše se radujem slobodnom vremenu koje ću koristiti za svoje hobije i za odmor, a nimalo mi neće nedostajati obaveze koje su vezane za školu.

Razrednik ste maturantima gimnazije, možete li malo prokomentirati današnje generacije učenika?

Da, više razumijevanje kao u ovim novim generacijama.

Ovaj razgovor je i dobra prilika da Vas upoznamo u nekom drugom svjetlu što dosad nismo imali priliku. Imate li kakav hobi i kako provodite slobodno vrijeme?

Imam mnogo hobija i oni mi pričinjaju zadovoljstvo. Uživam u pecanju, vožnji brodicom po rijeci, osim toga volim plivanje i slušanje rock muzike, a hobi mi je i voćarstvo.

Koja Vam je najdraža knjiga i film?

Stvarno ne znam.

U školi ste poznat kao odličan plesač, kakvu glazbu slušate?

Ne znam tko vam je to rekao, to je „dezinformacija“. Od muzike najviše uživam u rocku i jazzu.

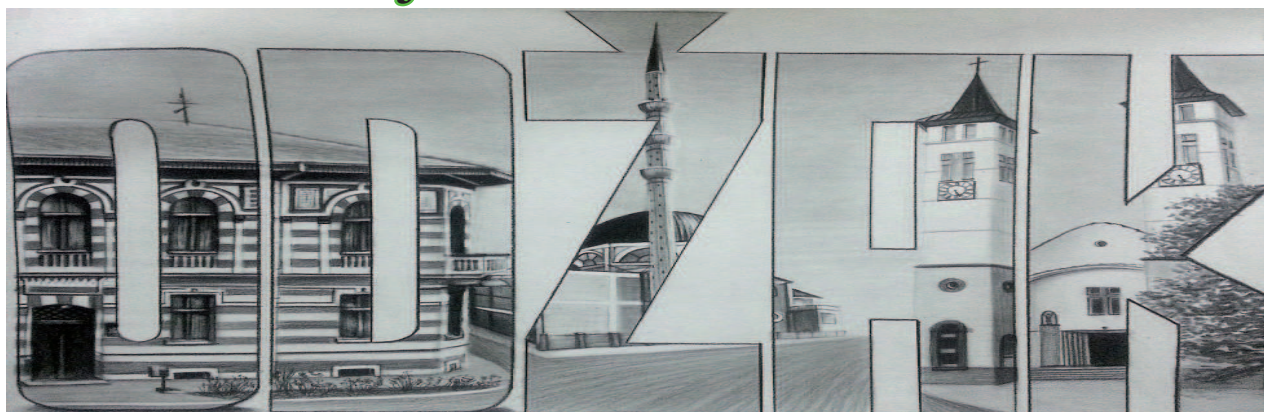
Hvala Vam na ovom kratkom razgovoru, želite li nešto za kraj poručiti učenicima naše škole?

Savjetujem im da budu uporni u radu kako bi ostvarili svoje ciljeve.

Samra Salkanović i Ajla Šaldić 2.a

Intervju s Markom Barišićem

1. Možeš li nam se ukratko predstaviti?

Zovem se Marko Barišić, rođen sam u Odžaku 3.8.1984., završio sam gimnaziju.

2. Bivši si učenik naše škole, kako ti je to razdoblje ostalo u sjećanju?

Bio je to zanimljiv period. U osnovnoj školi bio sam odličan učenik tako sam upisao gimnaziju, omiljeni predmeti su mi bili zemljopis i likovni, također sam bio dobar iz matematike. Srednja mi je bila zabava i nisam bio svjestan da se kroz srednju spremamo za faks, uglavnom sve mi je ostalo u lijepom sjećanju.

3. Čime se baviš?

Bavim se crtanjem, prodajom portreta i ostalih radova.

4. Kako i kada si se počeo baviti time?

Počeo sam se time ozbiljno baviti prije tri godine, talenat sam osjetio kroz osnovnu školu, kada sam sudjelovao u likovnoj sekciji, ali kada sam došao u srednju, nisam to nažalost dalje razvijao. Crtao sam dok sam studirao i u slobodno vrijeme, ali nisam to ozbiljno shvatio dok nisam dobio upit za jedan od svojih crteža. Živio sam u Malinskoj, radio na *baušteli*, uvjeti su bili teški, tada sam krenuo crtati, tamo sam upoznao prijatelja koji je također crtao i prodavao svoje radove, pitao sam ga da i ja donesem svoje radove i tako je to sve počelo 2014. godine.

5. Što najviše voliš crtati?

Filmske scene, glumce, što luđe uloge, zanimljive likove.

6. Može li se živjeti od crtanja?

U zadnje tri godine bez problema živim od crtanja. Mnogi ne shvaćaju da je to moguće, reklama je dosta bitna i treba vjerovati u sebe. Znam da ako nešto dobro napravim da će me preporučiti dalje, prošle godine sam imao oko 200 crteža od čega je 150 portreta. Idem ka tom cilju da što bolje napravim crtež i tako podižem cijenu tome, tako da od toga mogu živjeti bez problema od toga.

7. Koliko ti je vremena potrebno za jedan crtež?

Jedna osoba, jedan crtež na dan, moj radni dan je malo drugačiji, kada počnem crtež, ne prestajem dok ga ne završim.

8. Jesi li zadovoljan svojim radom?

Zadovoljan sam, moram priznati. Kada završim crtež, objavim ga na društvenim mrežama, tako uvidim i neke svoje greške i pokušavam ih popraviti. Velik broj ljudi me prati i to mi je motivacija da nastavim i mislim da to vrijedi.

9. Što smatraš svojim najvećim uspjehom?

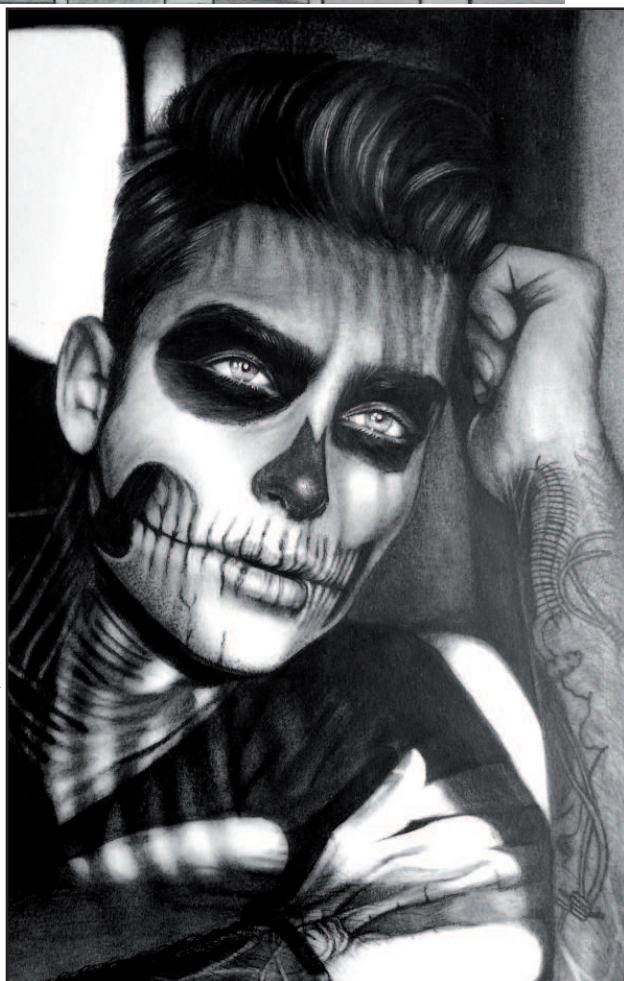
To što sam pobjedio drogu i izvukao se iz toga, to mi je najveći uspjeh jer sam bio izgubljen u svemu tome.

10. Kakvi su ti planovi za budućnost?

Što se tiče posla, uvijek imam dva mjeseca unaprijed isplanirana. Mnogo je zainteresiranih i uvijek imam što raditi.

11. Što bi savjetovao mladima koji se žele baviti umjetnošću?

Rekao bih im da ne slušaju druge što im govore, ovdje su mi svi govorili da nemam ništa od toga, ali to mi je dalo baš neki inat i dokazao sam im da se može živjeti od toga i shvatio sam da trebamo vjerovati u sebe i raditi ono što volimo.

Intervju s Ružom Janjiš

Krajem travnja 2016. bivša učenica naše škole i naša sugrađanka Ruža Janjiš pobijedila je na prestižnom glazbenom natjecanju na HRT-u u showu **The Voice – najljepši glas Hrvatske**. Tih dana svi su u gradu oduševljeno pratili njene nastupe od emisije do emisije i njeno probijanje do samog finala. Ruža je bila karizmatična, opuštena, prekrasno je pjevala te zaslužno pobijedila. Ponosni smo što je u svakoj prilici promovirala naš grad i svoj zavičaj, a ostala je zapamćena po rečenici: „**Ne mogu reći da sam iz Berlina kad sam iz Odžaka**“. Drago nam je što je Ruža odvojila malo vremena i odgovorila na nekoliko pitanja za naš školski list.

1. Pohađali ste Srednju školu Pere Zečevića u Odžaku. Kakva su Vaša sjećanja iz tog perioda?

Fantastična. Imala sam odlične profesore, a o prijateljima da i ne pričam, dovoljno je reći da smo i dan danas jako bliski i vrlo rado se prisjećamo tih dana.

2. Koji vam je bio najdraži predmet i profesor koji Vam je predavao?

Od prvog dana sam voljela hrvatski jezik i profesoricu Dževidu Porobić pa sam tako i maturalni rad pisala upravo iz hrvatskog jezika. Isto tako, zemljopis prvog razreda gimnazije mi je bio urnebesno zanimljiv kao i biologija te profesori koji su ih predavali prof. Edin Mehić i prof. Antonela Kontić. Odlična mi je bila i sociologija te profesorica Amira Sejdinović. Ustvari, mislim da su profesori krivci što sam zavoljela njihove predmete.

3. Kada biste bili opet na početku, biste li nešto mijenjali u svom životu ili biste opet isto učinili?

Kao što kaže pjesma Van Gogha: „... sada bih sve drugačije...“ Dobro, možda ne sve, ali većinu toga. Nisam od onih koji ne bi ništa mijenjali u svom životu, nekako više pripadam skupini: „**Da mi je ova pamet i 20 godina**.“ No, kako god bilo, volim svoj život i sve što mi je donio jer me oblikovao u osobu koju volim vidjeti u ogledalu svaki dan.

4. Pobijedili ste u emisiji The Voice. Kako ste se osjećali u tom trenutku?

Kao pobjednik. Hahaha... Ma, zaista je bilo prekrasno. Jedan od najljepših dana u mom životu, ali ne samo finale, nego cijela ta „The Voice“ avantura koja mi je donijela tako lijepo iskustvo na HRT-u i divne prijatelje.

5. Kakav je osjećaj postati „poznata osoba“?

Za sada, superiška. Ne znam što bih točno rekla... Nisam toliko popularna da me salijeću novinari svaku sekundu (to je bilo nakon pobjede i mogu reći da je prestrašno). Jednostavno, dovoljno sam „poznata osoba“ radijskim i televizijskim urednicima te kad mi izađe pjesma imam direktan ulaz u eter, a to je ono što želim. Imam divnu publiku koja me prati i poštuje te kada mi netko i odluči prići na ulici, uvijek mi uputi riječi podrške, opalimo selfi i to je to.

6. Kakav je bio Vaš put do uspjeha?

„**Trnovit je put do zvijezda**“ Za svaki uspjeh se treba namučiti i izboriti. Nema boljeg lijeka za samopouzdanje od vlastitog uspjeha i nema bolje motivacije nego kad ti netko kaže: „**Ne možeš ti to**“. Hahaha, čini mi se da bosanski inat progovara iz mene. Kakogod, ja vam svima želim da nosite sa sobom taj zdravi inat i spoznaju da ste vrijedni. Kad se sjetim kraja 2014. i početka 2015. kada sam promijenila svoj život iz korijena, ostavila sve i krenula od nule za

svojom srećom i poštovanjem. Bilo je teško i preteško, iako toliko sam grizla za uspjehom da to nisam primjećivala i ništa mi nije bilo teško. Borila sam se skupiti novac za mjesečnu rentu stana, osnovala svoj duo, otišla u dobrostojeći bend, aktivno sudjelovala u glazbenim udrugama, konobarila, nekad po cijelu noć vježbala razne pjevačke figure i pisala pjesme, snimala glazbu, te sam se između ostalog sredinom 2015. prijavila na „The Voice“ i nakon godinu dana pobijedila. Možda se nekom sreća i osmijehne, a da ju nije zaslužio, ali kako dođe tako i prođe. Sve što čovjek poželi to i dobije, zato nije zgorega reći da pazite što želite. „Sreća prati hrabre“ i „Tko ne riskira, ne profitira“; to je živa istina, pa: „Tko voli nek' izvoli.“ Nekome je lijepo biti ušuškan u sigurnost radnika u dobrostojećem poduzeću te ne želi otvarati svoj posao i previše razmišljati. Ja sam ovaj drugi tip: razmišljati, stvarati, mijenjati!

7. Vaša pjesma „Neke dane“ brzo je postala pravi hit, što kažete na to? Hoće li uskoro biti još pjesama?

Izašla mi je nova pjesma „Ne staješ“. Nalazi se na Deezeru i Google Playu. Kad spot bude gotov, bit će dostupan na YouTubeu. Moram priznati, moja tvrdoglavost voli raditi po svom pa makar poginuti, pa vidjet ćemo kako će se dalje stvari odvijati. Svakako se priprema još singlova i album.

„Neke dane“ je bio uistinu hit. Presretna sam zbog toga, jer pjesma je odlična i zaslužuje popularnost. Ja volim pjevati o „okretanju novih stranica u životu“, „zaboravljanju ružne prošlosti“, „da se zapitate što vas čini sretnima“, „da znate da zaslužujete sreću“, „da je sreća stvar izbora“, „da ste vrijedni“... i čini me sretnom kada pjesma postane više od pjesme i mijenja ljude na bolje, a sad ako još postane i hit - nema boljeg.

8. Možete li nam reći je li težak posao pjevačice?

Pa... meni umru roditelji pa kažem da mi nije teško, ostavim posao i dečka i fakultet i odem živjeti sama bez ikoga svog pa kažem da mi nije teško... Haha... Nekako mislim da nisam kompetentna govoriti o težini... Mogu sa sigurnošću reći da sam ja teška, ali samo fizički. ;) Svaki posao je težak. „Bez muke nema nauke“.

9. Koji je trenutak u Vašem životu u kojem ste bili najsretniji?

Pa ne znam koji mi je najsretniji trenutak u životu?! Pobjeda na „The Voice-u“ je jedan od najsretnijih trenutaka kao i mnoga druženja na probama i u lokalnoj birtiji. Evo, izdvojiti ću i završetak srednje škole i proslavu sa svojim najboljim prijateljima uz gitaru, bazen, mezu i pivo. Ma... koliko je samo

prekrasnih trenutaka ostavilo školovanje i tadašnja druženja... previše je toga za pričati. U najljepšem ste dobu; družite se, pomažite si, bodrite jedni druge i uživajte. Nemojte previše piti, nije vrijedno propustiti takve trenutke.

10. Imate li slobodnog vremena i kako ga provodite?

Uvijek se nađe slobodnog vremena. Većinom ga provodim uz telefon, razgovarajući sa prijateljima i obitelji, jer smo svi raštrkani po svijetu.

11. Tko Vam je uzor?

Nemam baš nekih uzora. Svaki dobar čovjek ostavi traga, ali sad da želim biti kao neka osoba- i ne baš. Sve nekakve dobre stvari koje mi se sviđaju želim usvojiti pa makar je vidjela kod prosjaka.

12. Koji je Vaš životni moto?

„Ajmo Ružo, mo'š ti to!“, ali i razne izreke koje sam već spomenula. ;)

BLIC PITANJA

Datum i mjesto rođenja: 18.8.1987., Odžak

Boja očiju: Smeđa

Naj pjesma: Zasada to je moja pjesma „Ne staješ“

Naj pjevač: Moj prijatelj Vedran Ljubenko

Naj pjevačica: Indira

Naj boja: Trenutno crvena, bila je dugo zelena... ma, volim sve boje- što ću?!

Naj grad: Beč

Naj jelo: Spaghetti bolognese kad ih sama napravim :) i pokljukuša ;)

Naj film: Opet sam gledala stari film sa Whoopi Goldberg (najdražom glumicom) pa ću reći *Jumpin' Jack Flash* koji je stariji i od mene. ;) Volim skoro sve njene filmove, kao i filmove s Tomom Hanksom.

Naj knjiga: To je zasada: Kazuro Ishiguro - *Nikad me ne ostavlja*

STAVOVI UČENIKA

Naši mladi novinari željeli su izraziti svoje mišljenje o nekim aktualnim temama te prokomentirati događaje i osobe iz svijeta filma, glazbe, književnosti i povijesti te to im je omogućeno na sljedećim stranicama. Na ovim stranicama razvija se učeničko kritičko mišljenje i slobodni su da izraze vlastite stavove.

U svakom kutku izražen je osobni stav pojedinaca koji nije stav cijelog uredništva.

Filmski kutak

Batman v Superman: Dawn of Justice je film koji svatko treba pogledati. Taj film treba biti pogledan iz razloga da ljudi znaju kako se film o superjunacima ne treba praviti. Ovaj film je loš iz svakog ugla. Likovi su loše napisani, radnja filma nema smisla, Jesse Eisenberg koji glumi zlikovca je toliko pretjerao glumeći "luđaka" da je to fizički bolno za gledati. Vraćajući se na radnju filma koja nema smisla Batman mrzi Supermana iz razloga što je doveo izvanzemaljce, a Superman ne voli Batmana samo zato da bi se mogla razviti radnja filma.

Vrhunac filma je njihova borba. Borba traje otprilike 8 minuta, uzeći u obzir da film traje 2 i pol sata, to je stvarno žalosno.

Definitivno, ovo je jedan od najgorih filmova 2016. godine i jedan od najgorih filmova o superjunacima.

Anton Ivanković, 2.a

Književni kutak

U ovom književnom kutku progovorit ću o djelu Dekameron koje je napisao Giovanni Boccaccio. Dekameron je lektira u drugom razredu gimnazije, ali mnogo drugačija od svega što smo čitali prije, a i poslije toga. Boccacciov je pripovjedni svijet, sastavljen od motiva svakodnevnice na temelju životnog iskustva i životne sredine. On shvaća i uzima čovjeka kakav je u stvarnosti, te izražava njegovu hedonističku stranu i nudi potpuno jednostavan, komično-zanimljiv opis, koji rijetko mari i teži za iskrenom platonskom ljubavlju. Boccaccio je čovjeka srednjeg vijeka prikazao kao čovjeka koji je ispred svog vremena. Takvim slobodnim načinom pisanja je pobio mišljenje o bezgrešnom životu i pokazao ljudima njihovu pravu, prirodnu stranu. Ovo djelo je posebno jer sadrži mnogo simbolike, pa i sam naslov „Dekameron“ znači deset dana, što

označava vrijeme u kojem je tekla radnja. Djelo je uokvirena novela koja predstavlja unutarnji život čovjeka, prirodu i ovozemaljski život. Ideja djela je pokazati kako ljudi nisu anđeli već najobičniji grešnici, kako svećenici tako i svakodnevni ljudi. Pisac kritizira lažnu moralnost, a veliča inteligenciju ljudi koji se po njemu ne razlikuju po staležu i imovini već po sposobnostima: *„A mi koji se rodismo i rađamo jednaki, samo se po vrlinama razlikujemo.“* Etička pouka djela leži u tome je da obrana svega ljudskog i prirodnog protiv lažnog morala i licemjera. Moje mišljenje i poruka koju sam izvukla iz ovog djela je da unatoč svim problemima koje život nosi, trebamo biti optimisti i gledati pozitivno na svijet jer ćemo samo tako lakše prebroditi probleme. Svatko ima pravo na sreću i slobodu, na otvoreno i nesputano iskazivanje emocija. Ne treba slijediti tuđi život i živjeti po tuđim pravilima. Svatko ima pravo svoj život živjeti onako kako on to želi.

Elma Šaldić, 2.a

Glazbeni kutak

Vjerojatno ste se i sami zapitali zašto je jedan od članaka iz školskih novina posvećen baš Jeleni Karleuši. Znam da je ovakav tekst neobičan i netipičan za jedan školski list, ali o njoj sam odlučio pisati jer se već na sam spomen njenog imena podiže velika prašina. Jelena Karleuša rođena je 17. kolovoza 1978. godine u Beogradu. Jedna je od najpopularnijih pop izvođačica na našim prostorima, a na javnoj sceni se nalazi još od 1995. godine. Sa samo 17 godina je za izdavačku kuću „ZAM“ objavila svoj prvi album pod nazivom „Ogledalce“. Još od tada pa sve do danas plijeni pažnju kako domaće tako i strane publike. Već se na samom početku karijere suprotstavljala tamošnjim političarima sasvim sama i javnosti pokazala koliko je zapravo hrabra i britka na jeziku. Jelena je prije svega supruga i majka dvoje

djece što je u današnje vrijeme teško samo po sebi i ako još u obzir uzmemo posao kojim se bavi, to je za svaku pohvalu. Poznata je kao inovativna osoba koja ruši stereotipe. Jedna je od rijetkih koji se javno usude reći točno ono što misle, to je u nekim slučajevima i pogrešno jer govoreći istinu često možemo povrijediti drugu stranu. Jelena svojim stilom odijevanja plijeni pažnju čak i nekih svjetskih medija. Slovi za najbolje obučenu ženu Balkana pa se s tim povezuje možda čak i najveći skandal vezan za njeno ime. Riječ je skandalu s Kim Kardashian, najpoznatijom svjetskom starletom koja slovi za jednu od najvećih modnih ikona. Naime, svu garderobu koju je Jelena nosila nedugo nakon toga je nosila i Kim. Posjeduje specifičan glas koji se rijetko može poistovjetiti s bilo kojom njenom kolegicom s estrade. No, pored specifične boje glasa posjeduje možda čak i najvažniju vrlinu koju čovjek može posjedovati, a to je karizma ili kako neki kažu "čarobna prašina". To je sposobnost pojedinca da privuče pažnju samom svojom pojavom, odnosno da javnost osjeća i gaji neku vrstu simpatije prema pojedincu. Karizma je bitan faktor za javan posao. Svoju karizmu iskoristila je sudjelovanjem u najpoznatijem i najgledanijem glazbenom show programu na našim prostorima "Zvezde Granda". Poznata je anegdota kada je jednom od kandidata koji je izrazio želju da postane sportski komentator uputila otvoreni poziv na važnu utakmicu reprezentacije zemlje za koju igra njezin muž. Jedna je od rijetkih sa naše javne scene koja javno podržava LGBT osobe, a uz to je i vegetarijanka i vodi zdrav život.

Kroz ovaj tekst sam iznio neke konkretne činjenice i pokušao "razbiti" barem neke od brojnih predrasuda upućenih upravo na račun Jelene Karleuše jer svatko tko svojim radom zarađuje za život i prehranjuje svoju obitelj i sebe zavrjeđuje poštovanje!

Povijesni kutak

HITLER: Od umjetnika do nacista?

Adolf Hitler, čovjek koji se i dan danas smatra kao najvećim zločincem u povijesti čovječanstva ustvari ima i svoju svijetlu stranu, stranu iz koje nitko nikada nije mogao povjerovati što će nastati. Kao mladić Hitler se oduvijek trudio da bude povučen, da se ne ističe te da živi normalan život. Imao je oca koji ga je maltretirao i od kojeg je dobivao batine, a ostalih petero braće i sestara isto nisu marili za njega i od njih nije mogao doći do izražaja. Jedina utjeha u njegovom životu bila je njegova majka, također jedina žena, ne računajući njegovu ljubavnicu Evu Braun, kojoj je Hitler posvetio potpunu brigu i ljubav. Nakon majčine smrti Adolfu sve kreće nizbrdo, pokušava upisati Akademiju likovnih umjetnosti dva puta, no bezuspješno. Majčina smrt za njega je značila prekretnicu u životu iz kojeg Adolf od umjetnika prelazi u čovjeka zamračenog uma i nacista. Njegova povučenost, kao i emocionalna nestabilnost, bila je pokretač koja je u njemu pobudila strašne promjene. Oduvijek je želio ono što nikada nije imao, a to je sretnu obitelj u kojoj neće uvijek on biti ona crna ovca, želio je biti voljen i udovoljiti svome ocu, želio je biti sin kojeg je oduvijek želio. Imao je briljantne planove za Njemačku, da je uspio u onome što je planirao sada bi Europa definitivno imala drugačiji, pa hajdemo tako reći, i bolji poredak. Osoba koji nazivamo zločincem svih vremena nikada nije kročila ni u jedan koncentracijski logor, bio je samo promatrač.

Ovo je bio samo mali pogled u Hitlerov privatni život iz kojega svaka osoba s barem malo inteligencije može zaključiti da se njegovi kompleksi vuku još od samog djetinjstva, te vidimo da nikada nije pokazao da je osoba spremna za takvo nešto što mu se pripisuje.

Lana Hećimović, 2.a

PRO BUDUĆNOST

Učenici naše škole sudjelovali su u realizaciji projekta PRO BUDUĆNOST, u kojem su surađivali s učenicima iz Modriče i Tarevaca. Cilj tog projekta je suradnja između mladih ljudi sva tri konstitutivna naroda u BiH. Učenici su pripremili predstave koje su izveli pred predstavnicima projekta. Predstava učenika naše škole zove se **Van sebe**, a tema predstave je apsurizam u modernom načinu komunikacije među mladim ljudima. Učenici koji su pripremili predstavu su učenici 4.c razreda: Dino Zulfić, Matej Pušeljić, Pejo Guberac i Šejla Omičević, a vodila ih je profesorica Merisa Bjelić. Organizatori projekta su bili oduševljeni onime što su učenici uradili.

Kulturna društva u Odžaku

U Odžaku djeluju dva kulturna udruženja čiji su članovi mnogi naši učenici. Mnogo vremena provode tamo, druže se, kulturno uzdižu, zabavljaju i brinu o naslijeđu svoga naroda, stoga smo u ovom broju školskog lista odlučili predstaviti Napredak i Preporod.

HKUD NAPREDAK

Tricija Kovačević i Ana Marija Anđelić, 1.b

Hrvatsko kulturno umjetničko društvo Napredak osnovano je u Odžaku prije 16 godina, tj. 2001. godine, te od samog početka do danas ima velik broj članova. Predsjednica HKUD-a je Marica Hrnkaš, a voditeljica folklora Zdenka Barukčić, a udruženje broji stotinjak članova među kojima ima i djece i odraslih. Sve nas, folklor privlači iz više razloga. Najprije kako bismo njegovali tradiciju i običaje koje su prije njegovale naše bake i majke, djedovi i očevi te ih prenosili na nas, svoje potomke. Osim toga, folklorom upoznajemo i stječemo nove prijatelje i razvijamo svoju maštu smišljajući razne koreografije s našom voditeljicom. Zahvaljujući folkloru proputovali smo razne krajeve diljem svijeta - Austriju, Švicarsku, Italiju, Njemačku te gotovo sve predjele Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Nastupali smo na brojnim priredbama i proslavama, kao što su Đakovački vezovi i Posavsko kolo, gostovali smo u emisiji Lijepom našom na HRT-u, a svake godine činimo okosnicu proslave za Veliku Gospu.

BZK PREPOROD

Emina Salkanović, 1.a

Bošnjačka zajednica kulture Preporod kulturna je udruga iz Odžaka koja aktivno radi od 1997. godine. Broji oko 50 članova, a članove folklorne sekcije većinom čine djevojke između 8 i 18 godina. Probe se održavaju jednom tjedno, po potrebi dvaput, gdje uvježbavamo mnoge bošnjačke tradicionalne igre. Svoje djelovanje BZK Preporod je po povratku u razrušen grad započeo obilježavanjem sjećanja na djelo pjesnika Muse Ćazima Ćatić koji je rođen u Odžaku, kulturnom manifestacijom "Musini dani". Sada BZK Preporod organizira niz kulturnih manifestacija: *Musini dani*, *Veče sa dijasporom* u sklopu kulturne manifestacije Posavsko kolo, *Bajramska veselja*, obilježavanje Hidžretske Nove godine i dr. Osim što organizira mnoga veselja i manifestacije, BZK Preporod odlazi na mnoge smotre i razna dešavanja diljem Bosne i Hercegovine. Jedan od najvažnijih nastupa u BiH za BZK Preporod jest nastup u Jajcu. Uz mnoge nastupe u BiH Preporod također odlazi i u Njemačku u Frankfurt gdje se redovno svake godine obilježava Noć Bosne i Hercegovine s kulturnim zajednicama iz Njemačke.

U sklopu BZK Preporod Odžak djeluju: folklorna, muzička, recitatorska i dramska sekcija. Folklorna sekcija je sačinjena od dvije grupe (mlađi i stariji) te vrijedno rade na osmišljavanju novih koreografija. Pored folklorne sekcije veliku značaj ima i dramska sekcija, odnosno „*Amatersko pozorište Odžak*“ koje je za sada odradilo dvije izvanredne predstave. Ove dvije sekcije imaju velik značaj posebno za srednjoškolce koji u njima aktivno sudjeluju. BZK Preporod neprestano radi na novim aktivnostima te osmišljava nove projekte koje planiraju uskoro realizirati.

Asocijacija srednjoškolaca u BiH

Da ne započinem dosadnom definicijom toga što je ASuBiH i što predstavlja, dat ću vam jednu pojednostavljenu definiciju. ASuBiH je jedna velika porodica koja okuplja srednjoškolce iz čitave BiH, to je porodica u koju je svatko dobrodošao i koja je barem meni nekada značila više od svega.

Lokalni tim u Odžaku vodila sam godinu dana i zasigurno vam mogu reći da je to jedan od ljepših perioda u mom životu, stekla sam prijatelje diljem BiH, jednostavno ASuBiH mi je pružio osjećaj i saznanje da i srednjoškolci mogu donositi promjene vezano i za svoju sadašnjost, a dakako za svoju budućnost. Bit svega je pokazati da i "djeca" od nekih 16-18 godina mogu napraviti velike promjene. Mnogi srednjoškolci možda i nisu upoznati s ASuBiH-om, naravno ne izostavimo informaciju kako je dosta srednjoškolaca pasivno i nezainteresirano. Ove godine započelismo inicijativu "*Ne daj da ti obrazovanje blijedi, dopusti i da kopija vrijedi*" gdje se trudimo poboljšati status srednjoškolaca pri upisima na fakultete kako bi mogli aplicirati na fakultete i s ovjerenim kopijama. Zasad ova inicijativa je dobro započela i nadam se da će i uspjeti kao i u svemu do sada. Pogledajte slike nekih naših akcija i pridružite se našem lokalnom timu jer ASuBiH je nešto sto ostaje u srcu zauvijek. **Budi dio njih, dio najboljih!**

Lana Hećimović, 2.a

Humanitarni koncert za Jasminu Omičević

Inicijativa za ovaj humanitarni koncert, koji se održao 31.3.2017. u odžačkom Centru za kulturu, potekla je učenika 3.a razreda gimnazije i njihove razrednice Katarine Čamber. Osnovali su organizaciju simboličnog imena Ruža te pokrenuli akciju ***Zajedno protiv raka*** da bi pomogli majci svog razrednog kolege. Organizirali su različite akcije prikupljanja sredstava, a središnja aktivnost bio je humanitarni koncert na kojem su nastupili mnogi odžački umjetnici i glazbenici koji su pokazali humanost i ljudskost. Sav prihod od prodanih ulaznica doniran je Jasmini Omičević, majci troje djece, koja se već godinama bori s teškom bolešću - rakom dojke. Akcija je bila stvarno uspješna, prikupljeno je oko 8 000 KM. ***Odžak je ponovno pokazao da ima veliko srce.***

LITERARNI RADOVI NAŠIH UČENIKA

Na natjecanju za najbolju učeničku pjesmu koje je organiziralo Kulturno udruženje Musa Ćazim Ćatić učenici naše škole osvojili su prvo i drugo mjesto u kategoriji srednjih škola.

Prvo mjesto osvojila je Kristina Kojić, učenica 1.b, a drugo mjesto Karlo Petrić, učenik 4.a razreda, donosimo vam njihove lirske uratke.

Prvo mjesto

I TAKO, NOĆI SVAKE...

Pogledam u lice mjeseca,
dalekog i nedostižnog.
Čujem jedva primjetne otkucaje.
Točke sjajne, beskrajne... Daleko su.

Daleko od mene,
ali, svejedno ih vidim,
svejedno ih osjećam,
obavijena njihovim sjajem.

Tu sam, potpuna gorim,
gorim na vrhu planine masivne.
Dišem, dišem pod morem,
u dubini hodam.

A one? One mi put pokazuju.
One me vode,
sebe tražim...
Tražim tebe i krvarim modro,
a zatim se gubim.
Gubim se,
izlaskom sunca.
Gubim se kada nestanu
zvijezde,
kada nestanu vodilje moje.

Sebe nisam našla, a ni tebe,
a sada... Čekam svoje zvijezde.
Čekam ih,
ponovno da mi pokažu put,
ponovno da tražim nas.

I tako noći svake,
daleke i nedostižne...

Kristina Kojić, 1. b

Drugo mjesto

POGREB SVJETLA

U današnjoj hajci ovoj nemiloi
Gdje svak svakog gura s puta
Do cilja uzvišenog, ispraznoga
Cilja ljudskog, ne cilja čovječjega.

Sve to teče, sve se miješa
Jedno s drugim, pa sve to s trećim
Nitko ne mari, za drugoga toga
Ne prepoznavši u njemu, nekada brata.

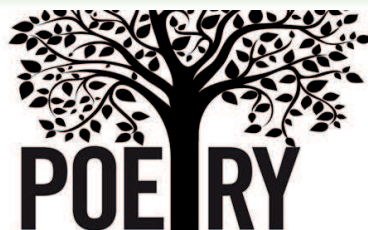
I sve to teče, sve se to mijenja
Ideali ljudski, ne ideali čovječji
Za vrline da opstanu,
Teško je ovo vrijeme.

Praznina svijeta i trulež ljudskih duša,
Prevučene tankim, sjajnim prekrivačem laži
Živi kao stabilna i zrela
Vrijedna vremena i truda.

Dok sjaj i čistoća istinskih blaga
Tone duboko u ponore mračne
Skupa sa svima
Koji do njih drže.

Sve to teče, sve se to miješa,
Dobro sa zlim, pa s još malo zloga
Nitko ne mari, za ono malo dobra
Ne prepoznavši ga u gustom moru zloga

Karlo Petrić, 4.a

GRAPHIC STORYTELLING

Foreign language elective classes are often used to improve students' creativity and passion for language in general. The same happened with the elective English language classes in 3.a grade in our school. They have shown an immense dose of creativity and brilliant ideas they have, to prove their knowledge of English, and present their speaking, writing and reading skills throughout the not so traditional methods of learning. One of those methods was graphic storytelling. There have been many different and great graphic stories done by the students, but only one could be chosen to have its place here.

We all hope you will enjoy it!

Merisa Bjelić, prof.

Učenci generacije 2015./2016.

Anto Senković
učenik generacije 2015./2016.
(opća gimnazija,
razrednica Afrodita Jeličić)

Marijana Zec
učenica generacije 2015./2016.
(poslovno-pravni tehničar,
razrednica Velma Hodžić-Mehić)

Učenci struke

Anđela Barukčić – najbolja učenica *medicinske struke*
Antonela Grgić – najbolja učenica *poljoprivredne struke*
Ružica Purić – najbolja učenica *trgovačke struke*
Ivica Popić – najbolji učenik *strojarske struke*

